

YAŞASIN İŞÇİLERİN VE EMEKÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ

Merhaba

Ayaklanmalar yüz yılının bir gününde daha sizlerle buluşuyoruz. Dergimizi yayına hazırlarken dünyanın her yerinden emek güçlerinin sokaklara çıktığını öğreniyorduk. Böylesi dönemlerde günlük yayınların bile gündeme yetişemediğini görüyoruz. Bültenimiz elinize geçtiğinde belki de haberlerimiz farklı bir boyut kazanacaktır.

Kapitalizmin dünya bunalımı, emekçilerin kazanımlarının budanması ve emek güçlerine yönelik saldırılarla sürüyor. Devrimcilerle yönelik saldırılar da, Kürdistan devrimine yönelik saldırılar da güçlenen, birleşen ve sosyalizme yönelen güçleri yalnız bırakma çabasından başka bir şey değil.

Burjuvazinin korkularını anlıyoruz. Üzerine yürüyen ve yok oluşunu yaklaştıran güçlere karşı saldırıyı gün geçtikçe artırıyor.

Daha da önemlisi ideolojik savaş gün geçtikçe daha fazla kesimin gözündeki deşifre oluyor. Burjuva sendikacıların uzlaşmacılığı, sınıfa ihanetleri daha fazla kesimlerde bilinç sıçramasına yol açıyor. TEKEL deneyimi sadece TEKEL işçilerinin deneyimi değil. 1 Mayıs zaferi sadece Taksim'e gelen beşyüzbin emekçinin değil, tüm emekçilerin yüreklerinde umut çiçekleri açtırdı. Tüm kesimler çıkarlarının ortaklığını bilince çıkarıyorlar. Gün geçtikçe güçleniyoruz.

Katkılarınız ve eleştirilerinizle çoğalmaya devam ediyoruz.

Kasım'ın ilk haftasında yeniden buluşmak üzere...

zaferedek@gmail.com

- **KESK Seçimlere Kilitlendi**
- **ANADILDE Eğitim Hakkı**
- **TRAKYA'DA Evet/Hayır Yarışması**
- **YETKİNLEŞEN Sömürü**
- **-DEK'İN ÇALIŞMA DEFTERİNDEN- Esnek Üretim -Esnek Çalışma**
- **KPSS Usulsüzlüğü**
- **PARASIZ OLANA Sağlık**
- **32. MADDE VE Hayatlarımız**
- **DİZİLERİN Gerçek Emekçileri**
- **-BELLEK-KESK'İN Keskin Savruluşu**
- **İŞ Görmekten Kaçınma**
- **SOSYAL Güvenlik**
- **TÜRKAN ALBAYRAK Mücadeleye Devam Ediyor**
- **AYNİL & RASİM OKTAR**

KONFERANS'A ÇAĞRI

İSPANYA'DA İŞÇİLER SOKAKTA

İspanya'da hükümetin kemer sıkma politikalarına karşı çıkan işçi sendikaları 29 Eylül günü bir günlük genel greve gitti. Ülkenin iki büyük sendikası UGT ve CCOO'dan gelen açıklamalara göre greve yaklaşık 10 milyon kişi katıldı.

İspanya demokrasi tarihinin bu 7. genel grevinde sendikalar, bütçe kesintilerine, emeklilik primlerinin dondurulmasına, maaşlarda ortalama yüzde 5 kesintiye gidilmesine ve öncelikle iş reformuna tepkilerini göstermek istiyor.

Gece yarısından beri gözaltına alınan işçilerin sayısının yaklaşık 50 olduğu, 20 kadar kişinin olaylarda hafif yaralandığı öğrenildi.

Sendikalar, ay başında parlamentodan geçen iş reformu ile "işten çıkarılmaların kolaylaştırılacağını, daha az istihdam yaratılacağını" savunurken, hükümetin emeklilik yaşını 65'ten 67'ye çıkartmak istemesiyle ilgili öneriye de karşı çıkıyor.

Öte yandan Avrupa genelinde de, İspanya'daki greve destek olmak ve birlik ülkelerinin hayata geçirdiği ekonomik reformlara karşı çıkmak için protesto gösterileri düzenleniyor.

KESK SEÇİMLERE KİLİTLENDİ

Genel Sağlık Sigortası çıkıyor, aile hekimliği uygulanmaya başlandı, ana dilde eğitim hakkı için boykot yapılıyor, işten çıkarılan taşeronlar, tutuklu öğretmenler, KPSS yolsuzluğu ile ataması yine yapılmayan öğretmenler...

Uzun süredir "her koyun kendi bacağında asılır" misali ayrı ayrı sorunlarına ayrı ayrı tepki veren sendikaların bir konfederasyonu var. Sağlıkçılar sağlıkla ilgili yapılan saldırılara, eğitimciler eğitimle ilgili yapılan saldırılara kendi kitleleriyle cevap vermeye çalışıyorlar.

Toplu iş görüşmesinde ciddi bir ağırlık koyamayan KESK "grevli toplu sözleşmeli sendika" talebini bile yerel basın açıklamalarıyla "kurtardı". Uzun süredir, bunca saldırıya karşın, temsili eylemler dışında Ankara'da kitlesel bir eylem kararı almayan KESK yönetiminin eylem kararlarını son günlere bırakması, birçok eylem için dokümanları sendikalara ulaştırmakta geç kalması aslında kimsenin gözünden kaçmıyor.

Tabanı kaynayan ve bunca saldırılar karşısında toparlanamamanın huzursuzluğu içindeler.

Peki KESK başta olmak üzere merkez yönetimler ne ile meşgul. Yaklaşmakta olan Genel Kurullara kilitlenmiş durumdadır. Genel Kurullara götürcekleri delegeleri saymakla meşguller. Bu ne demek? KESK yönetimi artık gücünü sokaklardaki eylemliliğinde aramıyor. "Adam kafalamakta" arıyor. Bu tabiri kullanmak zorunda kaldığımız için üzgünüz ama ne yazık ki sonuç bu. Bu yarışa katılmak istemeyip, yönetimlerde yer alarak gerçekten mücadele etmek isteyenler de oyunu kuralına göre oynamak zorunda kalıyorlar.

Toplu İş Görüşmesinde "bize dayatılanı asla kabul etmeyeceğiz" türünden basın açıklamaları yapmaktan öteye gitmeyen KESK yönetimi hakların sokakta kazanılacağını ya da masa başında imzalanan anlaşmaların aslında sokakta kazanılmanın onaylanmasından başka bir şey olmadığını bilmiyor mu? KESK geleceği belli bir zamana önceden kararlılıkla hazırlanamaz mıydı. Ankara'yı Toplu İş Sözleşmesi'ne oturtmak üzere yola çıksa bunun altını öremez miydi? Üstelik bu tavrı ile tabanını hem genişletip hem de güçlendirmiş olmaz mıydı?

Bütün bu soruların cevabını hepimiz biliyoruz. Ancak KESK yönetimi bütün bunlara tek bir ağızdan cevap verebilecek durumda bile değil.

Tekrar söylüyoruz KESK kan kaybediyor. Devlet sendikalarından kendisini ayırıştırması ancak kararlılıkla sonuç alıcı eylemlere yönelmesi ile mümkün. KESK'in kitesini devlet sendikalarının kitesinden ayıran da sokakların kararlılığıdır. Kitleyi ürkütmemek mantığı KESK'i diğer sendikalarla aynılaştırıyor. Günlük, bireysel çıkarlarını diğer sendikalarda bulan kitleler KESK'in onlardan farkını göremedikleri için o veya bu sendikaya üye olmakta sakınca görmüyorlar. Bu ayırım kuru propaganda ile olmaz. Sokakların sesi kitlelere güven vermeli. Davalar sonucu elde edilen hakların peşine düşmek, mücadeleyi hukuki mücadele ile sınırlamak, kitesine güvensizlik, geniş kitleleri harekete geçirmekten kaçınmak KESK'in temel perspektifi haline geldi.

KESK'li emekçiler olarak, KÇSP'nin kuruluş dönemlerinde olduğu gibi yeniden sendikalarımızı devrimcileştirme görevi ile karşı karşıyayız. Bunun için öncelikle işyeri komitelerini kurmak, bağımsız sınıf tavrı ile sendikalarımızı tabandan zorlamak, sendikalarda komisyonları aktif hale getirmek, işyeri temsilciliklerimizi yani tabanı harekete geçirmek zorundayız.

İşyerlerimizde 657'li, Taşeron, sözleşmeli ayrımı yapılmaksızın tüm çalışanların tek çatı altında örgütlenmesini, sermaye sınıfının aramızda koyduğu yapay ayrımları ortadan kaldırmalıyız.

KESK'in içindeki reformizm, kendisine pasif ve mesleki sınırlılıklara hapsolmuş bir kitle yaratmaya çalışıyor. Devrimci kesimlere karşı yürüttüğü tasfiye hareketinin kökeninde risksiz, uzlaşmacı bir koltuk davası yatıyor. Ancak sermayenin saldırıları buna izin vermeyecek. Önümüzdeki süreçte elini taşın altına koymayacak olanlar, devrimci mücadelenin yüküseliğe geçtiği tüm zamanlarda olduğu gibi koltuklarından kaçmanın yollarını arayacaklar.

Devrimci Emekçiler olarak emekçilerin de bildiği gibi biz burada olacağız. Mücadelenin bedelleri ne olursa olsun onu omuzlamak ve ileriye taşımak için.

Zafer Savaşan Emekçilerin Olacak

ANADİLDE EĞİTİM HAKKI

TZP-Kurdi'nin "Anadilde Eğitim İçin Okulları Boykot Kampanyası"na öğrenciler, devlet yetkililerinin tüm tehditlerine rağmen yoğun destek verdi. Diyarbakır, Urfa, Hakkari, Van, Ağrı, Muş, Iğdır, Bitlis ve Kars'ta sınıfların çoğu boş kalırken, bazı öğrenciler de boykot ettiklerini göstermek için okul önlerinde bekleyerek, derse girmediler.

Milli Eğitim Bakanı'nın, Başbakan'ın ve Diyarbakır Valiliği'nin "Okul boykotu anayasal bir suçtur" tehdidine rağmen okul bahçeleri boş kaldı. Bazı öğrenciler, sivil kıyafetleri ile okul önlerinde oturdu. Lice'de de liseler tamamen boş kalırken, ilkokullara da tek tük öğrenci geldi. Bu gelen öğrencilerin tümü de kitaplarını almak için geldiklerini, kitaplarını aldıktan sonra eve gidip bir hafta okulu boykot edeceklerini söyledi. Lice Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polislerin ise okulları tek tek gezerek, boykotun kırılmasını istediği öğrenildi.

Halfeti İlçesi'nde parti binasında bir araya gelen yüzlerce kişi, "Bê zîman jîyan nabe" sloganları eşliğinde Halfeti Meydanı'na kadar yürüdü.

Yüzlerce kişi "Tek dil, tek millet dediler, katlettiler" ve "Sinora zîmanêmin, sinora cihanamin" dövizlerini taşıdı.

Öğrencilerin ders başı yapmadığı Hakkari merkezde, hiçbir okulda eğitim başlamazken, kentte öğrenciler evlerinden dahi çıkmadı. Okulların tamamen boş olduğu ilde öğretmenler, okullarda hazır bekletiliyor. Çukurca ve Yüksekova ilçelerinde ise boykota katılım tamdı. Ders zîlinin çalınmadığı İlçe Milli Eğitim Mü-

dürlüğü'nün talimatıyla okul yönetimleri okullarda gazetecilerin görüntü almasına izin vermedi. Polisin belirli noktalarda güvenlik önlemi aldığı ilçede sessizlik hakim oldu.

TZP-Kurdi öncülüğünde Van'da yapılan basın açıklamasına Eğitim-Sen, KURDİ-DER yöneticileri ile öğrenci ve velileri katıldı. Açıklamayı, KURDİ-DER Şube Başkanı Galip Garip Yaviç yaptı. Uluslararası anlaşmalara göre anadilde eğitimin bir hak olduğunu ama Kürtlerin yaşadığı ülkede bu hakkın gasp edildiğini belirten Yaviç, Türkiye'de de yaşayan Kürtlerin kendi anadillerinde eğitim görmeleri anayasal bir hak olduğu halde bu haklarının ellerinden alındığını kaydetti. Artık Kürt dilinin anayasal güvenceye alınması gerektiğini de belirten Yaviç, Kürt dili üzerindeki baskıların son bulmasını istedi.

Eğitim-Sen Diyarbakır Şube Başkanı Abdullah Karahan, "anadilde eğitim önündeki engeller 80 yıllık bir inkar politikasının sonucudur. Anayasa değişiyor, demokratikleşmeden söz ediliyor ama en temel hak olan anadilde eğitim hala yasak" diyerek anadilde eğitim hakkı için okulların açıldığı ilk hafta eğitimi boykot etme kararını desteklediğini belirtti.

Eğitim Sen'in kapatılma tehdidiyle geriye aldığı tüzüğündeki "Anadilde eğitim" maddesinin ilk genel kurulda yeniden tüzüğe alınmasını öneriyoruz. Tüm devrimci demokrat emekçileri Eğitim-Sen'in Genel Kurulu'nda bu öneriyi desteklemeye çağırıyoruz.

DEK'li Öğretmenler

Görüş Günü Konuşması

Oğul ben senin görüş gününe dağları devşirerek geldim

-bizim oranın dağlarını-sevincimi ırmaklarda arıtarak

-bizim oranın ırmaklarında-sabah yeliyle örerek saçlarımı

-bizim oranın sabah yeliyle-o şimdi özlemişti dedim

sesimi bizim oranın

çiçeklerine değdirerek geldim:

Nasılsın?

İşte yıllardan sonra oğul

yüz yüzeyiz yine seninle

aramızda duruyorsa bu tel örgü

sen de benim alınma bakmalısın

dağlılana dek birer birer bulutlar

görünene dek bizim oradan senin için taşıdığım gökyüzü.

Bu tel örgü durduramaz çünkü

ne senin bakışını ne benim

yeter ki gözlerimiz susmasın:

Nasılsın...

Oğul ben senin görüş gününde

ninniler söylemeyi isterdim

-avutmak için uykusuz gecelerini-

türküler söylemeyi isterdim

-düğününe sakladığım türkülerini-

nice ağıtlar düğümlendi boğazımda

-birer harman yangınıydı her biri-

söylemeyi isterdim yasak olmasa

bana kendi dilimizi kullanmak.

Ama bu da durduramaz oğul

ne senin söyleyeceğini ne benim

yeter ki bir tek sözcüğe sığsın:

Nasılsın!

Bir tek sözcükle alırım ellerini elime

-üşüdükçe ovalayıp ısıtmak için-

bir tek sözcükle basarım bağrıma seni

-en öksüz saatinde kuşluk vaktinin-

bir tek sözcükle duyururum

öğüdümü

-gördüğün zulüm mayanı berkitsin-

bir tek sözcükle ulaşırsana dileğim

-gün devrilsin ama sen devrilmeyesin-

boşuna bunca zulüm, bunca yasak ve

engel,

onları aramıza koyanlar utansın:

Nasılsın?!

Kemal ÖZER

Fransa'da hükümetin emeklilik reformunu protesto etmek amacıyla sekiz sendikanın çağrısı üzerine 23 Eylül günü ülke genelinde greve gidildi. Hava ve demiryolunda ulaşım felç olurken, ülke genelinde organize edilen 232 gösteriye 3 milyon kişi katıldı. Mart ayından bu yana Fransızlar beşinci kez greve ülke çapında grev ve eylemlere çağrıldı.

7 Eylül'de de 2,7 milyon kişi sokaklara çıkmış ancak buna rağmen hükümet geri adım atmayarak yasal emeklilik yaşını 60'tan 62'ye yükselten reformu parlamentodan geçirmişti.

Fransız sendikalar, yapılan bu greve katılımın yüksek olması ve ulaşımın felç olması, 3 milyon kişinin sokaklara çıkması başarılarının ardından, emeklilik reformunda hükümete geri adım attırabilmek için 2 ve 12 Ekim tarihlerinde iki yeni greve hazırlanıyor.

Kararın altında CGT, CFDT, CFTC, CFE-CGC, Unsa ve FSU sendikalarının imzası var.

TRAKYA'DA EVET/HAYIR YARIŞMASI

10 Eylül 2010 tarihinde Tekirdağ KESK ve DİSK Anayasa referandumu için 'Hayır' demek için saat 12:00'de Otogar önünden Merkez Tuğlacılar Parkı'na kadar yürüyüşün ardından basın açıklaması yapılması kararını uygulamak için saat 12:00'de Otogar önünde yaklaşık 40 kişi toplandı. Polisin pankart açma ve slogan atma yasağına biat edilerek Tuğlalı Parka kadar sağlıklı yaşam yürüyüşü yapıldı.

Tuğlalı Parkta yapılan basın açıklamasında Anayasa referandumuna hayır demenin gerekçesi açıklandı. Bu gerekçe; özellikle toplu sözleşmenin önünün tamamen kesilmesi ve yargı yolunun tamamen kapanması ile açıklandı. Daha sonra sloganlarla basın açıklaması sonlandırıldı.

Bilindiği üzere KESK bir konfederasyon yapısıdır. Bünyesinde Eğitim Sen, SES, BES, Tüm Bel Sen, Yapı Yol Sen gibi federasyonları barındırır. Yani KESK için bir öğretmenler sendikası denilmesi yanlıştır. Keza Eğitim Sen içinde durum budur aslında ama uygulanışı tamamen öğretmenler özeline hitap eder hale gelmiştir. Bu kısa açıklamanın nedeni Ağustos ayı içerisinde süren "Toplu Görüşme" sürecinde KESK'in alanlarda eyleminin cılız kalmasıdır. Yıllardır "Toplu Görüşme" masasını terk eden KESK, geçtiğimiz yıllarda yönetim bazında da olsa diğer illerden Ankara'ya yürüyüşler gerçekleştirerek eylemler yapıyordu. Kitlesel değil de yönetim bazında yapılan bu eylemi eleştirirken bugün geldiği durum geçtiğimiz yıllardaki bu eleştirdiğimiz eylemleri bile mumla aratmaktadır. Yine 2010 yılında masayı terk ediyoruz ama terk ettikten sonra ne yapılacak diye yapılacak eylemliliği beklerken bu eylemlilikler şubelerin inisiyatiflerine bırakıldı. Birçok ilde basın açıklamaları yapılarak eylemler gerçekleşti. Tekirdağ özelinde ise kimse yoktur birkaç kişi ile eylem yapılamaz diye bu protesto gerçekleşmedi.

1 Eylül Dünya Barış Günü çerçevesinde yine ülkenin birçok yerinde bu önemli günde eylemlilikler gerçekleşmesine rağmen yine aynı bahanelerle Tekirdağ özelinde Dünya Barış Günü eylemsiz geçildi. Fakat Anayasa referandumu için 40 kişi ile yapılan eylem kitleliler bir eylem olarak kabul edilebiliyor. Anayasa referandumu sürecinde net bir tavır ortaya koymayan KESK, reformist tasfiye sürecinin geldiği durumun bir göstergesidir. Sami Evren kişisel görüşünün çok net 'Hayır' olduğunu söylemesine rağmen, "Toplu Görüşme" sürecinde 12 Eylül referandum sonrasında bu görüşmelere sözleşme olarak devam edelim derken aslında "Evet"i kabul ettiğini göstermiştir. Yani en başındaki kişi bu kadar derin çelişkiyi içerisinde barındırmaktadır.

KESK'i yaratan ve onu kitlelere kazandıran sokaklardaki tavır irade ve kararlıdır. Eğer bir yerden bir yere yürüyüş yapılacaksa bu irade bedeller göze alınarak sergilenebilmelidir. Devletin kolluk güçlerinin belirlediği çerçeveler içerisinde hareket edilmez. Yürüyüş kararı alındıysa bu karar uygulanır. Eylemler, katılımın az olacağı kaygısıyla ötelenmez hasır altı edilemez. KESK bugün kitle bilincinin bile gerisine düşmüş bir hale gelmiştir. TEKEL işçilerinin tekrar hatırlattığı sınıf bilinçli birlikte mücadeledeki öncülüğü KESK üstlenmek için sınıf bilinçli sendikacılığını yine ön plana çıkarmalıdır.

Tekirdağ'dan Bir DEK'li

İŞ GÖRMekten KAÇINABİLİRSİNİZ AMA BİR ŞARTIM VAR!

İş sözleşmesi, iş görme borcuna ilişkin diğer sözleşmelerden bazı noktalarda ayrılmaktadır. İş sözleşmesi ile taraflar arasındaki ilişki çok sıkı olmakta, aynı zamanda süreklilik arz etmektedir. İşçi, işverenin talimatları doğrultusunda iş görme edimini yerine getirmek; işveren ise işçinin ediminin karşılığı olan ücretini ödemek, işçiyi korumak ve gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür. Bu sıkı ilişki içerisinde işçinin iş görme edimini yerine getirmemesi pek nadir hallerde mümkün olmaktadır. Kanun koyucu işten kaçınma hakkının hangi hallerde mümkün olacağını açıkça belirtmiştir.

4857 sayılı İş Kanunu'nda işçilerin iş görmekten kaçınma hakkı iki ayrı yerde düzenlenmiştir. İlki; mücbir sebep (önceden beklenmeyen tahmin edilmeyen ölüm, iflas hastalık vb.) dışında işçinin ücretinin işverence 20 gün içinde ödenmemesine ilişkindir (İş K. m. 34/1). Bu durumla karşılaşan işçi, ücreti ödeninceye kadar iş görmekten kaçınabilir. İşveren, bu halde iş sözleşmesini haklı nedenle feshedemeyeceği gibi işçinin yerine bir başkasını alamaz veya çalıştıramaz. İşçiler topluca iş görmekten kaçınsa bile bu durum kanun dışı grev sayılmaz (İş K. m. 34/1). 4857 sayılı İş Kanunu'nda düzenlenen ikinci iş görmekten kaçınma hakkı ise İş K. m. 83'te düzenlenmiştir.

İş Sağlığı ve Güvenliğine İlişkin Tehlike Sebebiyle İş Görmekten Kaçınma Hakkı

Anayasa md. 17'ye göre: "Herkes yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir." İş K. m. 83'teki iş görmekten kaçınma hakkı da ilk başta anayasa madde 17 ile uyumluymuş gibi görünür. Maddeye göre; işçi, iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin tehlike sebebiyle iş görmekten kaçınabilir. İnsanın tehlikeli bir durumla karşılaştığı zaman, o ortamdaki uzaklaşması çok doğal bir tepkidir. Buna bağlı olarak da işçiye söz konusu hakkın tanınması aslında bir zorunluluktur.

İş Kanununa göre iş görmekten kaçınan işçiye herhangi bir disiplin kuralı uygulanamaz, iş sözleşmesi çalışmadığı gerekçesiyle feshedilemez, kaçınma süresi içinde işçinin ücretinde işverence hiçbir kesinti yapılamaz. Ayrıca iş sağlığı ve güvenliği kurulunun kararına ve işçinin talebine rağmen gerekli tedbirin alınmadığı işyerlerinde işçi 6 işgünü içinde, bu Kanununun 24. maddesine uygun olarak belirli veya belirsiz süreli hizmet akdini derhal feshedebilir. İşçi lehine gibi görünen bu madde sizi yanıltmasın çünkü madde iş görmekten kaçınma hakkından yararlanmak isteyen işçilere bazı şartlar öngörüyor. Bu şartlardan biri aslında bu hakkın kullanılamaz bir hak olduğunu ortaya koyuyor. Şart tam olarak şöyle; İşçinin tehlikenin tespiti için iş sağlığı ve güvenliği kuruluna, kurul yoksa işveren ya da işveren vekiline başvurması. Maddeye göre; tehlikenin yakın, acil ve hayati oluşunun tespitini işçi kendisi yapamaz. Bu durumun tespitini, iş sağlığı ve güvenliği kurulu, kurul yoksa işveren ya da vekili yapacaktır. İşçinin talebi üzerine kurul aynı gün toplanır. Kurul, yoksa işveren ya da vekili aynı gün karar vermek zorundadırlar. Kurul kararını yazılı olarak işçiye bildirir. Tüm bu aşamaların sonunda kurul, yoksa işveren ya da vekili işçinin talebi doğrultusunda karar verirse, işçi söz konusu tehlike ortadan kalkana kadar iş görmekten kaçınabilir (İş K. m. 83/1,2). İşçi başvurusunun sonucunda olumlu bir sonuç alamazsa, başvurusunu bölge çalışma müdürlüğü teftiş kuruluna yapabilir. Bu kurumdan işçi lehine karar çıkarsa, işçi gene tehlike ortadan kaldırılana kadar iş görmekten kaçınabilir. İşte bu şart işçinin bu hakkı kullanmasının önünü %99 kapatmıştır. %1'lik şansınız varsa yani çalıştığınız işyerindeki işveren ya da vekili size çalışma koşullunuzun gerçekten de tehlikeli olduğuna dair bir belge verirse (kulağa çok komik geliyor değil mi)veyahut bölge çalışma müdürlüğü teftiş kurulu gerçekten sizin çalışma koşullunuzu önemser ve tehlikeli olduğuna dair bir belge verirse işte o zaman iş görmekten kaçınma hakkınızı kullanabilirsiniz. Yoksa çalışma koşullunuz veya çalışma yeriniz ne kadar sağlığa zararlı ya da tehlikeli olursa olsun hiçbir şey yapamazsınız, çalışsınız. Sonra bir gün haberlerde şu söylenir "bir işçi yaşamını yitirdi." Bir kaç "vah, tüh" ten sonra hemen yerinizi başka bir işçi doldurur, nasılsa koskoca bir işsiz ordusu vardır.

Sonuç Yerine

Bizlere İş Hukuku dersinde İş Kanunu'nun işçinin tarafında olduğu, daima işçiyi koruduğu anlatılırdı. Hala da bu derslerde eminim böyle denmektedir. Yorum sizin...

DEK'li Bir Avukat

BURJUVA HUKUK SAVUNMAYI YARGILIYOR

Yargının bağımsızlığından dem vuran burjuva hukuk, emekçilere ve devrimcilere yönelik saldırılarının karşısında hiçbir engel bırakmak istemiyor. Alanlarda, cezaevlerinde, sendikalarda, işyerlerinde sürekli saldırıya uğrayan emekçilerin adalet mekanizmasından kovulmasının önemli bir adımı bu. Sermaye mahkemelerini tek taraflı bir iddia makamı üzerine oturtmak, avukatları susturarak emekçileri hiçbir yasayı, kendi yasalarını bile tanımaksızın mahkum etmek istiyor.

Çağdaş Hukukçular Derneği Genel Başkanı Av.Selçuk Sozağaçlı, ÇHD İstanbul Şube Başkanı Av.Taylan Tanay ve Gerçek Gazetesi ve Devrimci Marksizm Dergisi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve yazarı Av.Şiar Rışvanoglu'ndan sonra son olarak Avukat Filiz Kalaycı, Hasan Anlar, Halil İbrahim Vargün, Murat Vargün mahkemeye müvekkillerini savunmak için değil, sanık sandalyesinde çıkarılıyorlar. İHD üyesi dört avukat, 9 Kasım 2009'dan beri yargılanıyor.

Avrupa Birliği (AB) merkezi konumundaki Brüksel, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) tarafından organize edilen, son yılların en büyük işçi eylemine sahne oldu.

29 Eylül günü 100 bini aşkın işçi, çeşitli ülkelerin sendika başkanlarının öncülüğünde Brüksel merkezinde yürüyüşe geçti. İşçiler, AB üyesi ülkelerin almış olduğu kısıtlama kararlarını taşıdıkları pankartlar ve attıkları sloganlarla protesto ettiler.

AB binalarının bulunduğu bölgeye doğru yapılan yürüyüş dev bir mitingle devam etti. Mitingde sendika liderleri, ekonomik kısıtlamalara yönelik tepkilerini dile getirdi.

Avrupa Eylem Günü kapsamında Brüksel'de düzenlenen yürüyüş dışında, başta İspanya olmak üzere, Yunanistan, İtalya, İrlanda ve Litvanya'da da grev ve eylemler yapıldı.

Esnek üretim ve esnek çalışma, sıklıkla duyduğumuz kavramlar. Bunların ne anlama geldiğini, işçi sınıfı ve emekçiler açısından nasıl bir önem taşıdığını aşağıdaki maddeler halinde özetlemeye çalıştık.

- 1- Esnek üretim nedir? Esnek üretim yeni bir kavram mı?
 - 2- Kapitalizmi esnek üretime zorlayan etkenler nelerdir? (Neden esnek üretim modeli?)
 - 3- Esnek üretim karşımıza hangi biçimlerde çıkar? (Sayısal esneklik, fonksiyonel esneklik, çalışma süresi esnekliği, uzaklaştırma stratejileri ve ücret esnekliği)
 - 4- Teknoloji, esnek üretim modeli ve işçinin gerçek düşmanları.
 - 5- Esnek üretim ve örgütlenme sorunları.
- EK:
Hukuk Esnek Çalışmaya Nasıl Uyarlanıyor?

1. Esnek üretim/çalışma nedir? Esnek üretim yeni bir kavram mı?

İşçinin bir tek işverene bağlı olarak, belirli bir süreye bağlanmamış, aynı işverenin işyerinde tam gün süreli olarak çalışıp, emekli oluncaya kadar istihdam edilmesi düşünülen iş ilişkisine standart iş ilişkisi denir. İşçinin çalışma koşulları açısından esnek çalışma, bu tanımın tüm yönleriyle sermaye lehine esnetilmesidir. Yani esneklik, sermayenin çıkarları için geçerli olup, işçi açısından tam bir katılık anlamına gelir.

Esnek üretim modeli sermayenin kar oranını arttırmak amacıyla "sıfır hatalı üretim", "stoksuz üretim", "tam zamanında üretim" gibi adlarla uygulanıyor. Esnek çalışma ise, toplam kalite yönetimi, kalite çemberleri, insan kaynakları yönetimi gibi yeni emek yönetimi modelleri(!) şeklinde karşımıza çıkıyor.

Esneklik ya da esnek üretim/çalışma biçiminin herkes tarafından kabul edilebilir tek bir tanımı yoktur. Uygulama biçimleri her işe, işyerine, ürüne, ülkeye ya da sermayenin hacmine göre değişmektedir.

Esneklik, emperyalist egemenliği pekiştirmek, uluslararası yeni paylaşımında çok uluslu şirketler lehine kar oranlarını artırmak için uluslararası ölçekte uygulanmaktadır. Ucuz hammadde, ucuz emek neredeyse üretim oradadır. Sermaye, işletme yapılarını, hukuki kurallarını, teknolojik gelişmeleri, emek sürecindeki değişimleri de düzenler.

Sermaye, önce işyerinde sadece üretim ve verimlilik konularında söz hakkı olan özerk işçi grupları oluşturur. Çekirdek işçi de denilen bu gruplar arasında bir rekabet oluşmasına özen gösterilir. Bu gruplarda yüksek vasıflı iş gücünün inisiyatifi ön plana çıkarken işi yapan kişilerin yaptıkları işin sorumluluğunu alması, kendilerini denetlemesi esas alınır. Bu sistemde, müşterilerin istediği kalite ve standartlara en kısa sürede uyabilmek için işi basitleştirme, gereksiz ve katma değer yaratmayan faaliyetlerden arındırma, işi yapan ile karar veren kişileri birbirine yaklaştırma ve hatta aynılaştırma koşulları sağlanır.

Aslında üretici güçlerin gelişiminin zorunlu sonucu olan bu çalışma biçimi, kapitalizm koşullarında çalışmanın önünü açan, yaratıcılığı en üst düzeye getiren çalışma olmaktan çok, aşırı iş yükü anlamına gelmekte, üretici güçlerin önünü tıkamaktadır. Bundan 'endüstriyel demokrasi' olarak bahseden kapitalizmin bu modelle asıl niyeti, işçinin inisiyatifini geliştirmek değildir elbette. Kapitalist için amaç, daha az işçiye ücret ödeyerek ondan kafa ve kol emeğini bütünüyle sömürerek en fazla karı çıkartmaktır. Bu ise çekirdek işçi ve gruplarında esnek ücretlendirme ile daha fazla ücret ama maksimum sömürü, yan alanlarda ise taşeronlaştırma, kaçak işçi çalıştırma, işsizlik, keyfi ücretlendirme, güvencesiz çalışma, işten çıkarma serbestisi, çocuk işçi çalıştırma vb. şeklinde karşımıza çıkar.

Bu model sayesinde, teknolojinin gelişmesiyle birlikte daha fazla istihdamın sağlanacağını vaat eden burjuva ideologlar, tüm dünyada (emperyalist ülkeler dahil) krizi önlemek bir yana, özellikle '90 sonrası krizi derinleştiren, işsizliği arttıran bir yöntem olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar.

1990'lı yılların başında, sosyalizmin tehdidinden kurtulduğunu sanan burjuvazi kısa sürede sermayeye tatlı karlar kazandıran esnek üretim/çalışma yoluyla uzun mücadelelerle kazanılmış tüm hakları budayarak işçi sınıfında sefalet ve yıkıma neden oldu. Yarattığı bu sefalet ve yıkım sonucu geçmiş yıllara oranla hem nitelik hem nicelik olarak daha güçlü eylemler, emperyalizmin kalelerini dövmeye başladı. Emperyalist ülkelerde bile karşımıza çıkan sonuçlar, durumu gözler önüne seriyor. 1992'de Almanya'da Volkswagen, gelecek 5 yılda 130 bin işçinin 12 bin 500'ünü çıkaracağını, BMW 130 bin işçiden 3 binini çıkaracağını, OPEL 31 bin işçi çıkarılacağını, Rüsselheim 6 bin işçi çıkarılacağını açıkladı. 'Endüstriyel Demokrasi'nin fikir babası (!) Japonya'da, yılda 10 bin dolayında işçinin çok çalışmaktan öldüğü, Şubat 1992 Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'na rapor edildi.

İşçi sınıfının her anlamda haklarını budayan bu modelin nüveleri aslında çok eskiye dayanıyor:

"... Parça başı ücret, 14. yy.da Fransız ve İngiliz çalışma yönetmeliğinde zamana göre ücretle resmen yan yana bulunmaktadır. Büyük sanayinin fırtınalı gençlik döneminde özellikle 1797-1815 yılları arasında işgününün uzatılmasında ve ücretlerin düşürülmesinde bir kaldıraç olarak kullanılmıştır."

"... Parça başı ücret o kadar düşmüştür ki, işgündeki çok büyük uzamalara karşın günlük ücretler eskisinden daha düşük kalmıştır." (Marx, Kapital 1, Sf.564)

Bazı kaynak ve konuşmalarda, esnek üretimden

yenidünya düzeninin bir sonucu olarak, kapitalizmin yeniden yapılanması anlamına gelen bir sistem olarak bahsedilmektedir. Ancak kapitalizm ilk doğduğu günden bugüne üretimi, çalışma biçimini, hukuku kendi lehine düzenlemenin sayısız örneklerini göstermiş, her seferinde işçi sınıfının mücadelesiyle karşılaşmıştır. Sistem, gün geçtikçe karmaşıklaşmakta, dolayısıyla ortaya çıkan her sorun da, yarattığı mücadele biçimleri de çeşitlenmektedir.

Bilinmektedir ki, esnek üretim ve esnek çalışma yeni bir sistem değildir. Bunlar, kapitalizmin bunalımlarından çıkış için ürettiği yöntemler ve modellerdir. Ve açık ki, yeni diye sunulan hiçbir model, eski sistemi yeni bir sistem yapamaz.

2-Kapitalizmi Esnek Üretim Modeline Zorlayan Etmenler Nelerdir? (Neden Esnek Üretim Modeli?)

Daha önce belirttiğimiz gibi esnek üretim/çalışma modeli bütünüyle olmasa da kapitalizmin her aşamasında karşımıza çıkmaktadır. Kapitalist daha fazla kar için üretimi, çalışma biçimini, ücretleri ya da çalışma hukukunu her zaman kendi lehine ihlal etmek/esnetmek yanlısıdır. Kapitalistin daha fazla artı-değer için daha fazla çalışma, daha az ücret sistemini oturtması gerekir. Ne var ki, gelişen sınıflar mücadelesi bu durumu çoğunlukla sınırlamış hatta işçinin lehine kazanımlar sağlamıştır. İşçinin daha fazla ücret, daha az çalışma, daha fazla sosyal zaman ihtiyacıyla, kapitalistin çıkar ve eğilimleri çatışır. Kapitalizmin her büyük bunalımında türlü demagoji ya da zor yöntemleriyle esnek üretim ve çalışmanın çeşitli biçimlerini hayata geçirdiğini tarihte görmek mümkün. Aynı şekilde işçi sınıfının bu saldırılara verdiği cevapların, kazanım ve kayıpların da sayısız örneğine rastlamak mümkün.

Bizim daha çok üzerinde durmak istediğimiz dönem emperyalizmin çöküş evresinde karşımıza çıkan uluslararası topyekün saldırı dönemidir.

Fordist üretim denilen üretim modeli ilk kez Ford araba fabrikasında uygulanmıştı. İşçinin sabit bir noktada durduğu buna karşılık üretilmekte olan nesnenin bir bant üzerinde belli bir hızla hareket ederek işçinin önünden geçtiği üretim modeli olarak bilinir. Taylorist yönetim denilen üstten alta merkeziyetçi bir modelle yönetilir.

Sanayi devrimiyle ortaya çıkan dönemin kütleli tüketim ihtiyacına kütleli üretim cevap veremeydi. Ancak bu üretim modeli kendi içinde avantajlarının yanında kapitalist açısından pek çok sakıncaları da taşıyordu. Öncelikle her anlamda kütleli güç anlamına gelen bu model, binlerce işçinin bir arada çalıştığı birlik ve dayanışmayı geliştirmek açısından işçiler için de uygun koşullar sağlıyordu.

Böylece bu model kendi örgütlenme modelini 'sendikaları' yarattı.

Fordist üretim tarzının kapitalist açısından avantajlarını büyük oranda yitirmesiyle pek çok alanda seri, esnek ve hızlı rekabet koşullarına uygun bir model arayışı başladı. Bu sayede kapitalistlerin hem rekabet şansları artacak hem de işçilerin bir arada, aynı çıkarlar etrafında toplanmış olmalarının dezavantajlarından kurtulacaklardı. Böylece zaman içinde işi, işçinin örgütlülüğünü parçalara bölecek çeşitli üretim/çalışma modelleri geliştirildi.

Avrupalı bir burjuva ideolog gelişen rekabet sisteminde eski üretim düzeninin ne kadar büyük hacimli olursa olsun esnek üretimle rekabet edemeyeceğini şöyle dile getiriyor:

"Mega rekabet aslında sert bir savaşa benzetilebilir. Kazananlar her şeyi kazanacak kaybedenler her şeyi kaybedecekler. Bu yeni bir durumdur, şimdi artık hızlı balık, ağır balıkları yiyor. Esas olan esneklik ve sürattir."

1970'lerin ekonomik krizi ile pazardaki dalgalanmalar, ürünlerde ihtiyaç duyulan çeşitlilik, bazı ürünlerin pazarda doygunluğa ulaşması, seri üretimde verimliliğin düşmesi, sanayileşmiş ülkelerde artan işsizlik, Japonya ve yeni sanayileşen ülkelere kaynaklanan rekabet emperyalist iktisatçıları esnek üretime yönlendirdi. Maliyetin kısılması, stok zorunluluğun kaldırılması, üretimdeki değişkenliğe uyum gibi bir dizi soruna çözüm getireceği düşünülen esnek üretim bugün bilinen haline böylece geldi.

Esnek üretimin hedefi, kapitalist için yük anlamına gelen tüm bu gereksizlikleri ortadan kaldırmak; böylece hem masrafları azaltmak/kaldırmak ve hem de geniş/fazla iş sürelerini esnetmek/düşürmekti.

Kısaca kapitalistlerin esnek üretimle birlikte kurtulmaya çalıştıkları başlıca 'ayak bağları'nı şöyle sıralayabiliriz:

- a. Yüksek sermaye ve stok/depolama ihtiyacı,
- b. Geniş üretim alanı ihtiyacı,
- c. Yedek işçi ihtiyacı,
- d. Üretenlerin kitlesel bulunma zorunluluğu,
- e. İşçinin makinenin devrini bitirmesini, tamiyatını ya da ısınmasını beklemesi,
- f. İşçinin malzemeyi, araç, gereci beklemesi,
- g. Ayrıntılı iş bölümü, seri hareket ve süreklilik gerektirmesi,
- h. İşçinin bulunduğu noktada tek bir işi, sürekli ve vazgeçilmez olarak yapması,
- i. İş olsun ya da olmasın işçiye tam maaş verme zorunluluğu,
- j. İşçinin sosyal güvencesini üstlenme zorunluluğu,
- k. Bant sisteminin tek bir sistemi izlemesi (Bir

duruşla tüm sistemin durması, kalite kontrolünün en sonunda yapılabilmesi vb.)

Aslında esnek üretim biçimi bir üretim biçimi olarak sanayide pek çok yeniliklere ve ilerletici güce sahiptir. Birçok malı aynı anda üretebilen, değişik ürünleri tanıma, değişik operasyonları ardı ardına yapma yeteneğine sahip teknolojilerin kullanıldığı, dolayısıyla makinelerin boş durma zamanını azaltan bir üretim sürecini ön plana çıkarmaktadır. Bir mal üretiminden başka bir mal üretimine geçişte ayarlama ve bekleme süresi çok az olan, mikro elektronik aksamli makineler ve otomasyon teknikleri kullanılıyor olması esneklik ve verimlilik sağlamaktır. Ancak pek çok örnek göstermektedir ki, kapitalizm koşullarında bu avantaj sadece üretim aletlerine sahip olana aittir.

"Bu yüzden sermayedar sadece üretim için geçerli son teknolojik düzeye uygun üretim araçlarını, malzemeyi, binayı temin etmekle kalmaz, emekgücü üzerinde tam bir denetim kuracak biçimde, emek sürecini kendi kontrolü altına almaya çalışır. Bu amaca yönelik olarak modern sanayi döneminde sermaye, emeğin bilgi, beceri ve yargılarına bağımlılığını en aza indirecek şekilde makineler ve iş örgütlenme metotları geliştirir."

Fordist üretimde üretimin herhangi bir aşamasında oluşan sorunlardan dolayı sonal üründe hata oranı artıyordu. İşçinin tek bir noktada zaman içinde anlamsızlaşan tek bir işi hiçbir inisiyatifi olmaksızın sürdürmesi onu edilgenleştiriyor, dolayısıyla kapitalist tarafından sömürü sonuna kadar ulaşmıyordu. İşte tam da bu çelişkide kapitalist ya işçiye inisiyatif vermek zorunda kalacak ve sömürüyü artıracak ya da sömürüyü sınırlandıracaktı. Sermayenin gün geçtikçe daha az elde toplandığı ağır rekabet koşulları sermayedara fazla şans bırakmıyordu.

Japon kapitalistler, esnekliğin teorisini şöyle yapıyorlardı. *"Esnek üretimde en yüksek verimliliği sağlamak için, işçinin sadece kolundaki gücüne sahip olmak yetmez, işçinin üretim süreci içinde edindiği tecrübelerden yararlanmak için, işçinin kafasında oluşan bilgi birikiminden de yararlanmak gerekir."*

Ücret esnekliği (ki, esnek üretimin bir biçimidir) biçimlerinden parça başı ücret konusunda söyledikleriyle Marx bu konuya açıklık getiriyor: *"... Ama parça başı ücretin kişiye sağladığı geniş hareket alanı, bir yandan onun kişiliğini geliştirdiği gibi, ondaki özgürlük, bağımsızlık ve kendi kendini denetleme duygusunu geliştirir, öte yandan ise aralarındaki rekabet duygusunu kamçılar."* (Marx, Kapital -1-)

'90'lı yıllarda bugünkü kapsamına ve biçimine

ulaşmış olan esnek üretim, ölüm kalım derdine düşmüş kapitalistler tarafından Sovyetlerdeki bunalımla birlikte moralman güçten düşmüş işçi sınıfına dayatıldı. Emperyalist ülkelerde bile büyük yıkımlara yol açan bu formül topyekün bir saldırıyı, dolayısıyla topyekün bir karşı koyuşu yarattı. Can çekişen ve 90'larda kazandığı geçici üstünlüğü kaybetmiş olan emperyalistler bugün çeşitli formlarla vb. oluşumlarla kendilerine yeni çıkış yolları arıyorlar. Ucuz hammadde ve ucuz işgücü arayışındaki sermaye üretimi parçalara bölüp dünyaya dağıtıyor. Burada söylemiş olalım, bu yönelimiyle sermaye, üretici güçleri ulaştırmış oldukları bu düzeyde kavramaktan çok uzak olduğunu; onu ancak parçalara ayırarak varlığını devam ettirebildiğini itiraf etmiş oluyor. Özcesi bu elbise (sermaye düzeni), bu bedene (üretici güçlere) dar geliyor. Ve sermaye kazanılmış haklara her cepheden saldırarak son kozlarını oynuyor. Bu yolla emperyalist ülkelerde işsizlik tehdidiyle kazanılmış haklara saldırırken yeni sömürgelerde sefalet ve yıkımı dayatıyor. Dünyanın her yerinde üretimin ve çalışanların parçalara bölündüğü esnek üretimle birlikte sendikalar yetersizleşiyor. Mücadele, daha esnek örgütlenme biçimlerini işçi sınıfına dayatıyor. Böylece gelişen ve değişen mücadelede sendikalar ikincil rol alırken, komite ve konseyler kendisini bir zorunluluk olarak dayatıyor. Sermayenin çöküşü karşısında yükselen devrim güçlerinin enternasyonalist dayanışmasını, eskinin içinde yeninin yükselişini örüyor.

3-Esnek Üretim Karşımıza Hangi Biçimlerde Çıkar?

(Sayısal Esneklik ve Ücret Esnekliği)

Esnekliğin tek bir tanımı olmadığı gibi, gruplara ayrılması da tek bir biçimde mümkün değildir. Esnek üretim, süreç içinde yeni kavramlarla karşımıza çıkıyor. Yalın üretim, bütünsel kalite yönetimi, yüksek performanslı çalışma sistemi, iş mükemmeliyeti, yeniden yapılanma gibi kavramlar ve kalite kontrol çemberleri, kendini yöneten takım gibi çok sayıdaki alt uygulamalar, yeni üretim organizasyon sistemleri bu dönemin parçalarını oluşturmaktadır. Tercih ettiğimiz bu gruplandırma, konuyu bütünüyle kapsamaktadır. Uygulamada bazen birlikte bazen de birbirini destekler biçimde kullanılmakta, bazen de hepsi bir arada aynı işyerinde görülmektedir.

Sayısal Esneklik

Açık bir ifadeyle, patronun istediği kadar işçiyi işe alma ve işten atma serbestisini genişletmeyi, iş güvencesini ortadan kaldırmayı öngören bu yöntemde, bir kapitalist, işçi alım ve çıkarımında yasal ve sendikal engellerle ne kadar az karşılaşırsa o

kadar sayısal esnekliği uyguluyor demektir.

En yaygın biçimiyle Almanya'da uygulanan bu yöntem, kapitalist için sadece ihtiyaç duyduğu sayıda işçiyi, ihtiyaç duyduğu sürede çalıştırması olarak bilinir. Bu biçim, ücret esnekliği, uzaklaştırma stratejileri vb. yollarla desteklenir. Almanya'da uygulanan biçimiyle, burjuvazi daha yoğun olduğu dönem ya da saatlerde daha fazla işçi çalıştırmak için yedek işçi bulundurur ya da bu yedek işçileri sağlayan taşeronlarla çalışır. Sürekli ihtiyaç duyduğu çekirdek işçi grubunu oluşturur ve onlara özel bir statü verir. Bu aristokrat işçi grubu, onun için hem kafa hem kol emeğini bütünüyle sömürebileceği, işçiler içinde denetleyici rakip bir katmandır. Böylece kapitalist hem işçiler arasında bölünme yaratır hem de artı-değer sömürsünü artırır.

Sayısal esneklik ülkelerimizde de türlü biçimlerde kullanılmaktadır. Yeni sömürge diğer ülkelere de olduğu gibi, "kayıt dışı çalışma" denilen sömürünün en vahşi biçimi karşımıza çıkıyor. Mevsimlik çalışma (özellikle tarım, turizm ve tekstil alanlarında), gün içinde çalışma saatinin kısılması, dolayısıyla ücretlerin ve sosyal güvencelerin de gasp edildiği yöntemler, kadın ve çocuk emeğinin sömürülmesi, taşeron çalışma, sayısal esnekliğin kullanıldığı yöntemlerdir.

Emperyalist ülkelerde de sayısal esneklik yönteminin kullanılması ve hukuksal destek yollarının açılması, kapitalistlerin "ihtiyaç fazlası" ya da "şişkin kadro" diye tabir ettikleri işçileri işten çıkartmalarıyla sonuçlandı. Böylece daha az işçiyle daha fazla iş gerçekleştirilmiş oldu. "müesseseyi kurtarmak" demagogisi ya da zor yoluyla tepkileri bastırmak yetmedi; sermaye uluslararası alanda emeğe karşı bir saldırı başlattı. Bunun karşısında işçilerin enternasyonal dayanışmasının ilk adımları atıldı. Genellikle aynı uluslararası tekelin tüm ülkelerdeki işçilerine aynı anda saldırısı, eylemleri birleştirdi.

Kısaca sayısal esneklik, iş güvencesine ve işçinin güvenlik sistemlerine saldırıdır. İletişim alanındaki esneklik dayatması bu konuya uluslararası ölçekte iyi bir örnektir. Aşağıdaki örnekler, emperyalist ülkelerdeki büyük saldırıları, sayısal esnekliği getirmeye çalışan, böylece yılların kazanımlarından bir çırpıda kurtulmaya çalışan kapitalistlerin gerçek niyetlerini ve aynı zamanda bunalımlarını göstermektedir.

Thatcher döneminde, British Telecom tarafından 130 bin işçi işten atılmış ve telefon fiyatlarının büyük zamlar getirilmesiyle beraber toplu sözleşmeler kaldırılmış, yerine kişisel sözleşmeler ve esnek çalışma getirilmiştir.

Devam Edecek...

“AYRIMCILIK VAR, İŞ GÜVENCESİ YOK”

Beyoğlu Belediyesi'nde 2007'den bu yana mimar olarak çalışan Özlem Aydın, 1 Eylül günü, İşyerinde etnik kimliğine yönelik hakarete sessiz kalmadığı için, “düzeni bozduğu” gerekçesi ile önce işine son verildiği söylenmiş, sonra kadrosu “temizlik işçisi” olarak görüldüğü için temizlik işleri bölümüne sürgün edilmişti. Özlem Aydın, en son 22 Eylül günü Evrensel Gazetesinde yayımlanan bir mektubu gerekçe gösterilerek işten çıkarıldı.

22 Eylül günü Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yapan Özlem Aydın, durumu protesto ederek işten çıkarılmasına varan süreci anlattı.

2007'de Beyoğlu Belediyesi'nde Plan Proje Amirliği bölümünde mimar olarak işe başlayan Özlem Aydın'ın sigortasının 1 yıl sonra yapıldığı, yapıldığı zaman da taşeron firma olan Akdeniz Temizlik Şirketi'nde çalışıyor olarak gösterildiği ortaya çıkıyor. 2010'a kadar temizlik işçisi olarak gösterilen Özlem Aydın'ın sigortasının da taşeron firma tarafından ödenmediği anlaşılıyor.

KPSS Usulsüzlüğü Ve Güvencesiz Çalışma

Milli Eğitim Bakanlığı'nın “ adaletli ve torpilsiz” yapıyor dediği KPSS, bu yıl kopya skandalı ile gündeme damgasını vurdu. Temmuz ayında yapılan KPSS'de kopya iddiaları ortaya atılırken günlerce YÖK, ÖSYM ve MEB doğru düzgün açıklama yapamadı. Atamaların yapılacağı günün bir gün öncesinde MEB atamaların ertelendiğini açıkladı. Bu açıklama bu yıl sınava giren 280 bin adayın durumunu daha da belirsizleştirdi.

YÖK, Devlet Denetleme Kurulu ve Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı ÖSYM'nin içinden bir şebekenin soruları adaylara 10 bin dolara sattığını belirledi. Bu miktarın sınava bir saat kala 500 dolara indirildiği de ortaya çıktı. Araştırmalar sürerken soruların birçok ilde dağıtıldığı da belirlendi. Ancak tam olarak kaç adayın şebeke ile alış verişe girdiği ise açıklanamadı.

Kopya skandalıyla çalkalanan KPSS'de bir çok güvenlik açığı da ortaya çıktı. Bu gelişmeler karşısında ÖSYM Başkanı Ünal Yarımağan istifa etti. Bu sistemin tüm suçu da ÖSYM'ye atılmış oldu. ÖSYM'nin durumu ile ilgili belirsizlikler devam ediyor. Bundan sonraki sınavların MEB tarafından, her branş için ayrı olarak yapılacağı gündeme getirildi. Bunun ise ne kadar objektif ve güvenilir olacağı da ayrı bir tartışma konusu...

Yıllarca eğitim aldıkları fakültelerden mezun olan öğretmenler işsiz kalmakla güvencesiz çalışmak arasında tercih yapmaya zorlanıyor. Milli Eğitim bakanlığı bu sınavlarla kendi eğitim sistemini sınıyor. Sermayeye yeni kapılar açarken emekçilerin kapılarını kapatıyor. Bu da yetmezmiş gibi öğretmen adayları güvenilirliği olmayan bir eleme sistemi ile karşı karşıya bırakılmış durumdadır. Halen binlerce öğretmen açığı var. 327 bin öğretmen atama bekliyor. Milli Eğitim Bakanlığı ise açık sayısını hep daha az açıklıyor. Çünkü MEB açığı yine güvencesiz çalışma şekli olan ‘ücretli öğretmenlik (kölelik)’ sistemi ile kapatmaya çalışıyor.

Bugün ataması yapılmadığı için intihar eden ya da zor şartlarda yaşamayı sürdürmeye çalışan öğretmenlerin haberini alıyoruz. Bundan birkaç yıl önce ataması yapılmadığı için dersane broşürü dağıtan Deniz öğretmen rakip dershanenin sahibi tarafından kasten ezildi. Deniz öğretmen iki bacağı kaybetmişti. Pelin Özşahin, YÖK'ün yeni çıkardığı not ortalaması şartı yüzünden öğretmenlik formasyonunu alamayacağını öğrenince intihar etti. Elif İşler, defalarca kez girdiği KPSS yine kötü geçince intihar etti. Ahmet Fazlı Elçi, ücretli öğretmenlik yaptığı ve yazları maaş alamadığı için ek iş olarak hamallık yapıyordu. Aşırı sıcaklara dayanamayarak kalp krizi geçirdi. Atamadığı için meslekleri dışında çalışmak zorunda kalan ya da işsiz kalan öğretmenler son olarak da sınav usulsüzlüğü ile daha büyük bir belirsizlik yaşıyorlar.

Öğretmenler eğitimini aldıkları mesleklerini yapmak istiyorlar. Öğrenciler daha az mevcutlu sınıflarda boş ders olmayan okullarda eğitim görmek istiyorlar. Eğitim öğretimi dönüştürme, geliştirme projelerini uygulamaya koyduğunu söyleyen (!) Milli Eğitim Bakanlığı bunları görmek istemiyor.

Güvencesiz, sendikasız çalışma ve işsiz kalma tehdidi ile karşı karşıya olan öğretmenlerin talepleri açıktır: Eğitim Fakültelerine ihtiyaç dahiline alın yapılmalıdır. KPSS kaldırılmalıdır. Çünkü okullarda açık çok fazladır ve sınavla eleme sistemine gerek bile yoktur. Öğretmenlerin ücretli, sözleşmeli gibi güvencesiz çalıştırılmalarına son verilmelidir. Öğretmenler sendikası, sigortalı ve güvenceli çalışabilmelidir. Geleceğin insanını yetiştirecek olan öğretmenler gelecekleri hakkında söz sahibi olmalıydılar.

DEK'li Bir Öğretmen

2003 yılında başlan-
yan ve dünya bankasının
deyimiyle "küçük adımlarla"
sağlık hizmetinin
özelleştirilmesi süreci
devam ediyor. Döner sermaye uygulamasıyla hastaneleri kendi kaynaklarını yaratmaya ve devletin yavaş yavaş keseceği ödeneklerin yerine döner sermaye geliriyle tamamlamaya yönelen adımların tamamlanmasına az kaldı. 2003'de Dünya Bankası'nın hedefi 2007 yılında Aile Hekimliği'ne geçmekti. SES ve TTB'nin yürüttüğü mücadele bu sürecin uzamasını sağladı. Genel Sağlık Sigortası, Tüm kurumların SGK çatısı altında birleştirilmesi ve son olarak Aile Hekimliği uygulaması ile birlikte hedefe yani "Hastane İşletmeleri"ne kadar gelindi. Amaçta iki temel madde var. Birincisi; sağlık hizmetini tümüyle sosyal güvenlik ağından kurtararak devlet bütçesini daha "lüzumlu" alanlar için rahatlatmak. Bunun için bütçeleri yerel "imkanlara" doğru sürüklemek. İkincisi; sermaye güçleri için oldukça karlı bir alan olduğu gayet iyi anlaşılmış bir pazarı sonuna kadar piyasaya açmak.

Bu küçük adımların; hem sağlık çalışanlarına hem de sağlık hizmetini alanlar olarak sağlık çalışanları da dahil olmak üzere tüm emekçilere getireceği ek yükler var elbette. Etkili güvenli sevk zinciri adı altında oluşturulan Aile Hekimliği uygulamasıyla hekimin mesleki bağımsızlığına el konulduğu gibi sağlık ekibinin tüm diğer üyeleri "aile hekimi elemanı" gibi iş tanımı ve güvencesi belirsiz bir kapsama sıkıştırılıyor. Emekçiler için maaşlarından kesilen prim dışında "katkı payı" adında ek sağlık ödemeleri getiriyor. Bugün ilaçlara ödediğimiz yüzdenin dışında muayene katkı payları bu uygulamanın daha çok başlangıcı. Sağlık sorunu olup hastanelere gidenlerin karşılıklarına çıkabilecek olan SGK kapsamında olmayan ilaç, malzeme, uygulama vb ödemelerinin karşılıklarına emekçi gelirleriyle ödenmesi imkânsız bir biçimde çıkması sıradan olaylar olarak yaşamımıza girdi bile.

Taşeronlaştırma, idari baskılar, iş güvencesinin ortadan kaldırılması, performans uygulaması sağlık çalışanlarının mesleklerinin gereklerini yerine getirmelerinin önüne pek çok engel çıkarıyor. Çalışanlar arasında re-

Küçük Adımlarla "PARASI OLANA SAĞLIK"

kabet mesleki etiği tümüyle tahrip edecek ve çalışanlar arasında parçalanmaya neden olacak biçimde düzenleniyor.

Aile hekimi; artık bir esnaf gibi davranmak zorunda. Giderleri kısmak ve "işletmenin" performansını yüksek tutmak için pek çok yola başvurulabilir. Yakında literatürümüze "hasta çalma"nın değişik ayak oyunları girerse hiç şaşırılmayalım. Çeşitli şekillerde aile hekiminin hastaları "tercihen" hekimlerini değiştirirlerse, aile hekimi kotasının altında kalacak, belli bir performansın altında kalan aile hekimi işini kaybedecek. Daha çok hasta, daha çok muayene daha çok performans. Hastanelerde performans uygulamasından sonra yapılan gereksiz ameliyatların arttığı biliniyor. Aynı şekilde muayene sürelerinin de kısalması son derece doğal. Henüz sevk zinciri oluşturulamamış olan aile hekimliği uygulaması "güvenli sevk zinciri"nin ilk adımı olarak hayatımıza girdi bile. İzmir'de bazı aile hekimlerinin "aşı kotası" nı doldurmak için yaygın olarak yaptıkları kızamık aşılarının sonuçları ortada.

Şimdi karşımızda yeni bir sorun daha var. Dünya Bankası'nın "küçük adımlar"ı ndan biri daha gerçekleşiyor.

"GSS'ye SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı kapsamındakilerin dışında, sosyal güvencesi olmayan ve Yeşil Kart uygulamasından yararlanamayan yaklaşık 3 milyon kişinin 31 Ekim'e kadar Genel Sağlık Sigortası'na (GSS) başvurması gerekiyor. Bu süreye kadar başvurmayanlara 760 lira para cezası kesilecek. Bu arada, altyapıdaki eksiklikler yüzünden sistemin ertelenmesi de söz konusu.

Hiçbir sosyal güvencesi olmayanlar belirlenen tarihlerde başvurdukları takdirde GSS kapsamına girseler de sağlık hizmetlerinden faydalanabilmek için sigorta primlerini kendileri ödeyecek. Sisteme dahil olmayanlar ise 760.5 lira para cezasına çarptırılmanın yanı sıra yapılacak olan gelir tespitinde aylık gelirleri de 1521 liranın üzerinde sayılarak olmayan maaşlarından sigorta primi için her ay 182.5 lira para kesilecek.

SGK tarafından yapılacak tespit sonucunda; aile içinde kişi başına düşen aylık gelir, brüt asgari ücretin üçte birinden (253.50 TL.) az olanların primlerini devlet ödeyecek.

Kişi başına düşen aylık geliri; brüt asgari ücretin üçte biri (253.50 TL.) ile brüt asgari ücret (760.50 TL.) arasında olduğu belirlenen kişiler için aylık 30.42 TL GSS primi ödenecek. Kişi başına düşen geliri; brüt asgari ücret (760.50) ile brüt asgari ücretin iki katı (1521 TL) arasında olduğu belirlenen kişiler için aylık 91.26 TL GSS primi ödenecek. Kişi başına düşen geliri; brüt asgari ücretin iki katından fazla (1521 TL'den fazla) olduğu belirlenenler için aylık 182.52 TL. GSS primi ödenecek.

Örneğin; sosyal güvencesi olmayan dört kişilik bir ailenin eline 1000 lira geçiyor, yani kişi başına 250 lira düşüyor. Brüt asgari ücret 729 lira. Bunu üçe böldüğümüzde 243 lira çıkıyor. Kişi başına 243 liradan fazla geliri olan bu ailemiz, ayda 30 lira prim ödeyerek sağlık yardımlarından faydalanacak. Ama 5 kişilik bir ailenin eline toplam 1000 lira geçiyorsa, bu herkese 200 lira düştüğü anlamına gelir. O zaman ailenin primini devlet karşılayacak. Şayet dört kişilik bir ailenin 2.500 lira geliri varsa ortalama 625 lira düştüğünden, bu aile ayda 88 lira prim ödeyecek."

Tüm bunlar kapitalizmin bir yük olarak gördüğü eğitim, sağlık, yaşlılık gibi toplumun temel ihtiyaçlarını karşılamak bir yana, emekçileri sağlık piyasasının içine atıyor. İlaç ve sağlık malzemesi tekellerinin, tüm sağlık çalışmalarını en azından yönlendirdiği, bilgi kirliliği ile doğru ile yanlışın birbirine karıştırıldığı ve aşırı tüketime yönlendirildiği bir sistem bu. Güvenilir bir hekim, güvenilir bir hastane mi arıyorsunuz? Tanınızın ve size uygulanan yöntemin daha çok kazandırmakla mı yoksa sizi iyileştirmekle mi ilgili olduğunu düşünüyorsunuz? Hastaneye gitmek, iyi bir tedavi görmek size getireceği maddi yükten dolayı sizi korkutuyor mu? O zaman kapitalizmde yaşıyorsunuz demektir.

"Ya Devrim Ya Ölüm" demek burada tam da yerinde olacaktır.

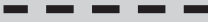
DEK'li Bir Sağlık Emekçisi

MADENLERDEN YÜKSELEN ÇİĞLİKLER

Dev- Maden-Sen Yönetim Kurulu'nu, 21 Eylül günü Balıkesir'in Kepsut ilçesine bağlı İsaalan Köyü'nde iş cinayeti sonucu yaşamını yitiren işçilere ilişkin 22 Eylül'de yaptığı basın açıklamasında, Balıkesir'in Kepsut İlçesi'ne bağlı İsaalan Köyü'nde 21 Eylül Salı günü, saat 17:00 civarında dinamik patlatılmasıyla birlikte meydana gelen göçükte üç işçinin yaralandığını, bunlardan Yılmaz ÇINAR ve Ramazan AYDOĞDU'nun hastane yolunda yaşamlarını yitirdiğini açıkladı.

Aynı iş yerinde 6 Mayıs 2008 tarihinde havalandırma bacasının göçmesi sonucu Ali ZEYBEK adlı maden işçisi yaşamını yitirmişti. 9 Ocak 2009 tarihinde ise grizu sonucu işçi Nihat TAŞKAVUK yaşamını yitirmiş ve 6 arkaşa da yaralı kurtulmuştu.

Yaklaşık 160 işçinin 3 vardiya halinde çalıştığı işletmede erken uyarı cihazının dün İngiltere'den gelen uzmanlarca yeni kurulmaya başlandığı öğrenilmiştir. İşçilerin büyük bir kısmı asgari ücret düzeyinde (yeraltı işçisi gelir vergisinden muaf olduğu için bilinen asgari ücretin biraz üzerindedir.) aylık ücretle çalışmaktadır. İşyerinde ambulans ve işyeri hekimi bulunmamaktadır. Çalışan işçiler yaptıkları işle ilgili hiçbir kurs ve seminare tabii tutulmamıştır.

Şili'de maden işletmesinde 7 hafta önce meydana gelen göçükten, 33 maden işçisinin çıkarılması çabaları sürüyor.

7 haftadır madende mahsur bulunan 33 işçi, sepet-kafes şeklinde bulunan özel kapsüllerle çıkarılacak. Çelikten yapılan 420 kilogram ağırlığındaki kapsüller, her defasında 1 kişinin çıkarılması için kullanılacak. Kapsülün dış tarafı 3 metre uzunluğunda, iç tarafı 55 santimetre genişliğinde. Her şeyin yolunda gitmesi durumunda 1.5 saat sürecek çıkış sırasında, kapsüldeki madencinin ihtiyaç duyacağı hava, su, gıda ve iletişim desteği, kapsüle yerleştirilen düzeneklerle sağlanacak.

YETKİNLEŞTİRİLEN SÖMÜRÜ

“Burjuvazi şimdiye dek saygı duyulan ve saygın olarak değer verilen bütün mesleklerin halelerini söküp attı. Doktoru, avukatı, rahibi, şairi, bilim adamını kendi ücretli emekçileri durumuna getirdi.”

Alıntısını yaptığımız bu cümle, 1848'lerde Marx ve Engels tarafından kaleme alınan ve tüm dünya işçi sınıfına kendi kurtuluşunun bilimsel sosyalizmle gerçekleşeceğini ilan eden “Komünist Partisi Manifestosu”nda yer alıyor. Evet, bu gerçeklik, günümüz teknelci kapitalizm koşullarında olanca hızıyla devam ediyor. Kapitalizmde bir yandan üretim toplumsallaşırken, teknik-bilimsel ilerlemeler, buluşlar yapılırken, kültürel-sanatsal birikim artarken diğer yandan tüm toplumsal üretim araçlarının, üretilen değerlerin özel mülk edinmesi devam ediyor, tekellerin, özel şirket ve firmaların mülkiyetinde kalıyor.

Kapitalizmin artık kan kaybettiği, ekonomik sistemin yıkılış sürecine doğru ilerlediği ve politik olarak da güç kaybetmeye başladığı günümüzde, burjuvazi yine azami kar iç güdüsüyle “küreselleşme” kılıfı altında çeşitli “yasal düzenlemelerle”, kanunlar, taslaklar çıkararak tüm toplumsal çalışma alanlarını, kamu kuruluşlarını ticarileştirme, özelleştirme şeklinde belli teknelci sermaye gruplarına devrederek sömürü politikalarına devam ediyor. Pek çok iş kolu, meslek ya da meslek grupları bu çarka monte ettirilmeye çalışılırken, teknik meslek dallarının temsilcileri mühendis-mimarlar da bundan nasibini alıyor.

Mühendis-mimarlarca yönelik hazırlanan “Yetkin Mühendislik Kanun Tasarısı” bütün mimar, mühendis, şehir planlamacıları vs. için artık okullardan mezun olmanın imza yetkisi almaya yeterli olmadığını belirtiyor. Önce, bir süre (ki bu süre inşaat mühendisi için 5 yıl, makinada tesisat mühendisi için 1 yıl) başka bir yetkin mühendisin yanında staj yapılacak. Ardından bir sınava girilip yetkin mühendislik payesi kazanılacak. Tabi bu durum yeni mezun mühendisin imza yetkisi olmadan piyasada ağır şartlar altında senelerce ucuz emek-gücü olarak çalışması anlamına geliyor. Aslında “Yetkin Mühendislik” yasa taslağının öngördüğü bu “Mesleki Yeterlilik ve Yetkinlik Belgesi” kapitalist piyasa koşullarında eğitimi(!) koşullayarak, emek-gücünün sonuna kadar sömürülmesini öngörmektedir. Zaten, üst düzey yönetici ve patron konumundaki mühendisler dışında, emeklerini ücret karşılığında teknelci-sermayeye satarak işçi sınıfının bir parçası niteliğinde olan mühendisler, bu yasayla birlikte tamamen koşulsuz şekilde emek-gücünü kapitalizme “yasal olarak” satmış olacaklar.

Böylesi bir süreçte, mühendis-mimarların da bunun farkında olarak hareket etmesi, üretim ilişkileri içerisindeki ve toplumsal yaşamdaki rollerini kavrayarak, toplumun diğer emek güçleriyle dayanışma içerisinde olmaları ve emeğin kurtuluşu için gereken etkinliği göstermeleri kaçınılmaz hale gelmiştir.

Mühendis Adayı

KAPİTALİZM, ÇIKARINA UYGUN DEĞİLSE KENDİ YASALARINI TANIMAZ

Her burjuva iktidarlarında olduğu gibi, Türkiye’de de patronların çıkarlarını korumak için mevcut hükümetler; yürürlükte olan yasaları bile uygulamaz. En başta, bu topraklarda yaşama savaşı veren emekçileri çok yakından ilgilendiren; adına sosyal güvenlik denilen 5510 sayılı yasada yer alan, sigortalının işten ayrıldıktan sonra sağlıktan yararlanacağı süre olan; 10+90 günlük süre Haziran 2010 tarihinde SGK’nın bir iç genelgesi ile 10 güne indirildi. Gereğesi de 08.09.1999’da çıkarılan yasanın bu güne kadar yanlış uygulanıyor olması... Hemen bir gün sonra, sosyal güvenlik uzmanı Ali TEZEL tarafından basına konuyla ilgili bir yorum yapıldı. Yorum şöyle: “Bunca zaman yanlış yorumladığınız bir yasadan dönüş yaparak işten ayrılıştan sonra sağlıktan yararlanma süresini 10 güne düşürürseniz, sonra adama sorarlar bu nasıl bir mantık diye.” Bu açıklamadan hemen sonra tekrar 10+90 gün uygulaması devam ediyor açıklaması yapıldı.

01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren, 5510 sayılı yasanın 41. maddesine göre hizmet borçlanması kapsamında, kadınlar için çıkarılan doğum sonrası boşta geçen süreyi borçlanmak ile ilgili uygulama, bazı ufak tefek değişiklikler hariç sosyal güvenlik bakanının da açıkladığı gibi tıpkı ASKERLİK BORÇLANMASI gibi çıkarıldı. Ancak, bu yasadan yararlanarak emekli olacak emekçiler uzun vadede bütçeye yük getirir mantığından hareketle, SGK yayınladığı bir iç genelgeyle, yasa ile hiç bir alakası olmayan bir uygulama başlattı. Tabii ki bu kadar daraltılmış bir uygulamadan, emekçiler neredeyse hiç yararlanamadı. Ancak uzun bir hukuk savaşından sonra uygulanan yönetmelik iptal edildi. Fakat aradan iki ay gibi bir gecikmeli olarak yayınlanan yönetmelik, yine 5510 yasanın çıkış haliyle aralarında bir yığın çelişki ile yayınlandı. Örneğin; doğum borçlanmasından yararlanmak isteyen kadın sigortalı, 4. maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında tescil olunması ve adına prim yatmış olması şartı aranmaktadır. Bu uygulama hem eşitlik ilkesine aykırı hem de, çelişkilerle dolu. Örneğin: 15 yaşında çıraklık sigortası kapsamında işe giren kadın sigortalı, daha sonra yasadan yararlanarak doğum borçlanması yapabilirken, tarım sigortası kapsamında işe giren kadın 4/a yönünde sigortalılığı olmadığı için doğum borçlanması yapamamaktadır.

Çok ilginç ve ilginç olduğu kadar da eşitlik ilkesine aykırı bir durumda vefat eden kişilerin hak sahipleri için var. 01.10.2008 tarihinden sonra ölen sigortalının 900 günü varsa hak sahiplerine maaş bağlanıyor. Örneğin; kişi ölmenden önce 600 günü varsa kalan 300 gününü hak sahibi askerlik borçlanmasını ödeyerek, 900 güne tamamlayıp maaş bağlatma talebinde bulunamıyor. Ama eğer ölmenden önce yurt dışında hizmetleri varsa bu hizmetlerle 900 günü tamamlayarak maaş talebinde bulunabiliyor. Bir ilginç uygulamada da sigortalı kişi, ölmenden önce, örneğin 500 günlük hizmetine ilaveten 400 gün de askerlik ödemişse, öldükten sonra hak sahibine 900 günden maaş bağlanıyor.

Bir haksız uygulama da yurtdışı ödemelerinde var. Yaşayan kişi 01.07.2009 tarihinden sonra yurtdışı ödemesini TL üzerinden yaparak emekli olmuşsa, 01.07.2009 tarihinden önce müracaat edip ödemesini bir günlüğü 3,5 dolar üzerinden yaparak emekli olan kişiye göre daha az maaş alıyor. Halbuki TL olarak ödeme yapan kişi daha fazla ödeme yapmıştır. Ancak maaşı fazla ödeme yapmasına rağmen dolar üzerinden ödeme yapandan daha azdır. Görüldüğü üzere burjuvazinin yasaları işçiler için türlü tuzaklarla dolu.

Sonraki sayılarımızda da bu köşeden sizlere sosyal güvenlik hakkında bilgi vermeye devam edeceğiz. Bilgi almak istediğiniz konularda e-mailimizden bize ulaşabilirsiniz.

Bir sonraki sayımızda görüşmek üzere.

DEK’li Sosyal Güvenlik Uzmanı

SÜRGÜNE PROTESTO

Fatih Belediyesi’nde çalışan emekçiler, 25 yıldır belediyede memur olarak çalışan Tüm Bel-Sen İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Kadri Kılıcı’nın sürgününü protesto etti.

17 Eylül günü öğle saatlerinde, Fatih Belediyesi önünde eylem yapan KESK İstanbul Şubeler Platformu ve Tüm Bel-Sen 1 No’lu Şubesi adına basın açıklamasını, Tüm Bel-Sen genel başkanı Vicdan Baykara okudu. Eminönü Belediyesi’nin Fatih Belediyesi ile birleştirilmesinin ardından memur sayısının oldukça arttığını, ancak çalışma koşullarının ve olanaklarının zorlaştırıldığını anlatan Vicdan Baykara, yapılan sürgün, güç koşullarda çalışma, baskılar, fiili saldırılar üzerine örnekler verdi. Ve en son olarak, norm kadro uygulaması gerekçe gösterilerek Şube Başkanı’nın, belediye kadrosundan çıkarılarak 13 Eylül günü Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu’na sürgün edildiğini, bu sürgünle iş kolunun da değişmiş olduğunu anlattı. Konuşmasını “Biz KESK olarak bu baskıları, sürgünleri yaşamın her alanında açığa çıkararak teşhir edeceğiz. Mücadelemiz en kararlı, örgütlü ve onurlu bir şekilde sonuna kadar devam edecektir” diyerek bitirdi.

Baykara’nın ardından sözü KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek aldı. O da, “bu kağıttan kalelerin yıkılacak, emekçiler bunun hesabını sorar, KESK bu uygulamalar karşısında geri adım atmaz, bu sürgünleri geri aldırır, aldırıtana kadar da mücadelesini yükselterek devam ettirir. Onun için bir an evvel bu uygulamadan vazgeçilmesini, arkadaşımızın kendi işine iadesini ve sendikal faaliyetlerinin önündeki engellerin kaldırılmasını istiyoruz” dedi.

Sürgün edilen Tüm Bel-Sen İstanbul 1 No’lu Şube Başkanı Kadri Kılıcı da söz alarak, “Bu sürgünü gerçekleştirenler şunu çok iyi bilmeliler, asla ve asla ne Fatih Belediyesi’nde, ne KESK’in Türkiye çapında tüm işyerlerindeki yükselttiği talepleri engelleyemeyecektir. Bu mücadelemiz, insanca çalışma ve yaşama konusundaki mücadelemiz, sonuna kadar sürecektir” dedi. Basın açıklaması, Kadri Kılıcı’nın “sonuna kadar onurlu, örgütlü mücadelemize devam diyorum” sözleriyle sona erdi.

ROMANYA'DA EMEKÇİLER PARLAMENTOYA YÜRÜDÜ

Romanya'da binlerce emekçi, hükümetin yeni ekonomik politikalarını protesto etti. Romanya'da hükümetin aldığı tasarruf önlemlerinden en fazla etkilenen, işçi, memur ve emekliler, 23 Eylül günü geniş çaplı bir protesto gösterisi düzenledi.

Aralarında muhasebeci, hemşire ve öğretmenlerin de bulunduğu on bin işçi ve emekçi, vergilerin artırılması ve devlet memurlarının maaş kesintilerini protesto etmek için yürüyerek hükümet binalarının dışında eylem yaptı ve Başbakan Emil Boc'un istifasını talep etti.

Öte yandan Polonya'da, aralarında polis ve itfaiyecilerin de bulunduğu 5 bin kadar devlet memuru, hükümetin gelecek yıl maaşlara zam yapmama planını başkent Varşova'nın merkezinde protesto etti.

Parlamentoya yürüyen protestocular, 2011 bütçe taslağındaki tasarruf politikalarından vazgeçilmesini istedi.

YUNANİSTAN'DA EMEKÇİLER GREVDE

Yunanistan'da, grevlerin ardı arkası kesilmiyor. 11 gündür grev yapan kamyon şoförlerinin ardından şimdi de geçici sözleşme ile kamu sektöründe çalışan emekçiler grevde.

23 Eylül itibarıyla greve katılanlar arasında itfaiye çalışanları da bulunuyor. Geçici kontratla çalışan birçok itfaiye eri 2007'de ülkeyi etkisi altına alan orman yangınlarında hayatını kaybetmişti.

Bu arada, hükümetin kemer sıkma politikaları kapsamında vergilerin artırılmasına karşı çıkan meyve sebze satıcıları da greve başladı. Satıcılar, Maliye Bakanlığı önünde toplanarak yeni önlemleri protesto etti.

32. MADDE VE HAYATLARIMIZ

Belki yaşadık, belki tanık olduk ya da duyduk. Özel hastane kapılarından kovulan, kendi olanaklarıyla hastasına bir yer ararken, yollarda zaman kaybedenler... Binlerce doktorun ve sağlık merkezinin arasında hayatlarımızı yine de güvende hissetmeyiz. Oysa yazılı kanunlar öyle söyleyiyor.

Tüm kanun, yasa ve yönetmeliklerin, bizim bilmediğimiz ve farkında olmadığımız haklarımızın gölgesinde hayatlarımız paraya dönüşüyor. Bu konuda sınırlı sayıda yapılan TV programları ya üstün körü konuyu geçiştiriyor ya da hiç açmıyorlar. Çünkü bu konuda hak taleplerinin başlaması özel hastaneleri ve hasta bakımı için devletten yüklü ödenekler alan kurumları karlarından edecektir. Daha kötüsü(!) kar amacıyla açılmış bu kadar özel sağlık kurumunun varlık nedeni ortadan kalkacaktır.

Hususi Hastaneler Kanunu 31.Maddeden pek çoğumuzun haberi yoktur. Yasa şöyle diyor:

"Madde 31: Hususi hastanelere ruhsat kağıtlarında yazılan parasız yatak sayısı kadar her zaman parasız hasta kabul ve bu hastalar kabul edildikleri sınıflara göre yurttaki paralı hastalar gibi ihtimamla tedavi olunur. Parasız kabul olunan hastalar kendi arzularıyla dışarıdan davet olunacak tabiplere ait ücretlerden başka bir para veya başka bir şey vermeyecekleri gibi kendilerinin veya veli ve vasilerinin yazılı muvafakatleri olmaksızın paralı kısma kaldırılamazlar." (1)

Yani her özel hastanenin ücretsiz hasta yatağı olmak zorunda. Ancak bu yataklar hiçbir zaman ihtiyacı olanlarca kullanılmaz. Ruhsatlarda gösterilen yataklar önemli mevkilerdekiler, hastane sahipleri ve yakınları tarafından çoktan işgal edilmiş ya da rezerve edilmiştir. Böylece bu maddeyi neden bilmediğimizi anlıyoruz. Aynı konu acil hastalar için de geçerlidir. "Hayati tehlike olan durumlarda" genellikle gelecek faturadan korkar ve hastamızı en yakın sağlık merkezine değil sağlık güvencimizin geçerli olduğu ya da paramızın yeteceği bir yere götürmek isteriz.

Hatta bunu kendi olanaklarımızla yapmaya çalışırız. Çoğunlukla ilk müdahaleye biz karar veririz ve yaparız. 112 (Acil ambulans hizmeti) dahil her sağlık kurumu hatta her vatandaş bu hastaya ücret talep etmeksizin bakmak zorundadır. Yasa şöyle diyor:

"Madde 32: Hususi hastaneler ihtisas daireleri içinde bulunan ve resmi makamlar tarafından para ile tedavi edilmek üzere gönderilen hastaları alır ve tedavi ederler. Ani bir arıza veya kaza neticesinde müstacem (acilen) tedaviye muhtaç olan şahısların hususi hastanelere müraaat veya nakillerinde hastaneye derhal acele tedavilerini yapmak mecburidir. Bunlardan fakir olanların yatırılarak tedavileri lazımsa hastanenin parasız kısmına alınır. Parasız yatakları olmayan hastaneler bu fakir hastaları nakilleri kabul hale gelinceye (hayati tehlikeyi atlattıncaya) kadar yatırarak tedavi ederler. Bu suretle yatırılan fakir hastalara ait gündelik tedavi ve ilaç paraları o yerin belediyesince ödenir."

Açıklamak gerekirse bu açıklamayı bir yetkilinin ağzından dinleyelim:

"...Özel hastaneler kanunu ve buna bağlı olarak çıkarılan özel hastaneleri tüzüğünde bütün hastaneler, kendilerine getirilen hastalara bakmak zorunda. 11 Mayıs 2000 tarihinde Sağlık Bakanlığı'nın çıkardığı acil sağlık hizmetleri yönetmeliği var. Bu yönetmelikte 22'inci ve 23'üncü maddede acil servise hastaların nasıl nakledileceği ve 24 'üncü maddesinde de hastanelerin acil servisinde bu hastalara nasıl davranılacağı, nasıl bakacakları tanımlanmıştır. Size 24'üncü maddesini özetleyelim: Acil servis, hastanın ihtiyaç duyacağı hazırlıkları nakil işlemi gerçekleşmeden yerine getirir, hastanın sosyal güvencesine bakmaksızın, bulunduğu sosyal güvencesine, diğer özelliklerine bakmaksızın hastaya stabilizasyon (normal hale getirme) ve tıbbi hizmetleri vermek zorundadır. Bu hem özel hastaneler tüzüğünde,

KAPİTALİZMDE UZUN YAŞAMAK SUÇ

Almanya'da hükümet insanların daha uzun yaşamaları ile birlikte sağlık maliyetlerinin artması nedeniyle çalışanların ödediği sağlık sigortası primlerini arttırmaya karar verdi. Almanya'da ülkenin sağlık sisteminin finanse edilmesi emekçilerin üzerine yıkıldı.

Parlamentonun alt ve üst kurullarında onaylandığı takdirde emekçilerin ödeyeceği sigorta payı artacak ve sigorta şirketleri primleri belirlemede serbest olacaklar.

Reformun gerçekleşmesi için mücadele eden Sağlık Bakanı Philip Roesler, hem işçi hem işverenin ödediği payların artacağını ayrıca sigorta şirketlerinin yeni kaynak bulmasının önünün açılacağını söyledi. 2011 yılı için sorunların bu şekilde çözüleceğini iddia eden Roesler, bu reform sonucu sağlık bütçesinin 11 milyar euro'luk (yaklaşık 22 milyar TL) kısmının kapanacağını ve başka çözümlerinin olmadığını söyledi. Roesler, sağlık harcamalarının teknolojinin ilerlemesi ve demografik gelişmeler sebebiyle düşmesinin mümkün olmadığını, her ne kadar primler sabit tutulmaya çalışılsa da yaşlılık oranının artmasının giderleri arttırdığını iddia etti.

hem de sağlık hizmetleri yönetmeliğinde tanımlanmıştır. Eğer ülkemizde bu tür sıkıntılar varsa bunların sisteminin bir bütünüyle izah edilebileceği düşüncesindeyim." (Sağlık Bakanlığı Acil Sağlık Hizmetleri Daire Başkanı Dr. Taçettin Kakıllıoğlu) (3)

Biz yine açıklamayı açıklayalım: Acil bir hastaya hiçbir karşılık alınmaksızın müdahale edilir, gerekiyorsa yine o hastane tarafından nakledilir. Yani tüm bu hizmetler onun sorumluluğu ve zorunlu görevleridir. Bu hizmetlerden para talep edemez. Edecekse bu parayı bizden değil, belediyeden talep edebilir.

Zaten ceza kanunu da her vatandaşı ve özellikle tıp elemanını acil duruma "bilinçli" müdahaleye zorunlu tutuyor. Yani herhangi bir sağlık elemanı hastayı, kazazedeyi gördüğü anda ondan sorumludur. Yine bir yetkilinin ağzından dinleyelim:

"TCK 476(ya göre), her vatandaş yaralıya acil yardıma ihtiyacı olan bireye müdahale etmek, yardım etmek zorundadır. Ha bizim şöyle bir mesajımız var Acil Tıp Derneği'nin, ilk yardım konusunda eğitiminiz yoksa, trafik kazalarından sonra özellikle, acil yardıma ihtiyacı olan yaralıya dokunmayın. Ama her vatandaş her birey yasal anlamda zorunludur. Her özel kurum hususi hastaneler kanunu, her özel kurum acil hastaya müdahale etmek, bakmak zorunda. Her üniversite, ister parası olsun, hasta ister SSK'lı olsun, ister Bağ-kur'lu olsun, ister Emekli Sandığına bağlı olsun, SSK'ya gittiye, ya kardeşim sen SSK'lı değilsin sen git devlet hastanesine, senin yeşil kartın var sen üniversiteye giremezsin, bu yok. Acil her hastaya bakmak zorunda. Ne zamana kadar? Durumu stabil (hayati fonksiyonlarını yeniden kazanuncaya) olana kadar. Yani durumu hayati fonksiyonları idare edecek duruma gelince belki ambulansla sevk edilebilir." (3)

Görüldüğü gibi yine nakledilecekse de bu nakilde o hastanenin ya da tıp elemanının sorumluluğu altındadır. Üstelik tüm sağlık elemanları kendilerine bildirilen hastaya bilgileri doğrultusunda müdahale etmek, nakletmek gerekiyorsa da bir başka sağlık elemanı sorumluluğu alıncaya kadar sorumlu. Yine bir başka yetkili ağzından dinleyelim:

"Burada incelenmesi gereken bir konuda, hekimlerin hastaya bakmakla yükümlü olup olmadıkları ve bu husustaki ihmallerinin cezalandırıp cezalandırılmayacağıdır. 'Hekim ilke olarak hastaya bakıp bakmamakta serbesttir, fakat kanunun kendisine yüklediği durumlarda bu serbestiden yararlanmamakta ve yükümlülüğü altına girmektedir.' Hususi Hastaneler Kanununun 32. maddesi gereğince 'ani bir arıza veya kaza neticesinde müstacelen tedaviye muhtaç olan şahısların hususi hastanelere müracaat veya nakillerinde hastanece derhal acele tedavilerini yapmak mecburidir' Tıbbi Deontoloji Tüzüğü'nün 18. maddesine göre de 'tabip ve dış tabibi, acil yardım, resmi veya insani vazifesi ifası halleri hariç olmak üzere, mesleki veya şahsi sebeplerle hastaya bakmayı reddedebilir.' Bu hükümler gereğince sözleşme olmasa bile hekim hastanın tehlike içinde bulunduğu acil hallerde hastaya yardım etmekle yükümlüdür. Buna rağmen hastaya yardım etmeyen hastanın sorumluluğu TCK

GÜVENCEYE ALINAN ÖLÜM

İstanbul'da, sigortasız çalıştırıldığı kot taşlama atölyesinde meslek hastalığı "silikozis"e yakalanan işçiye, Sosyal Güvenlik Kurumuna (SGK) açtığı dava sonucunda sürekli iş göremezlik geliri bağlandı.

Zonguldak'ın Çaycuma ilçesinden 1995'de gittiği İstanbul'da, 17 yaşından itibaren kot taşlama (kumlama) işinde çalışan 32 yaşındaki Yılmaz Dımbır çalışmayı, 2004'e kadar 7 yıl sürdürdü.

Kot taşlamada kullanılan silisyum tozlarını uzunca süre solumasına bağlı 2001'de sağlığı bozulan Dımbır, kendisine konulan tüberküloz teşhisi doğrultusunda sosyal güvencesiz olduğundan kendi imkanlarıyla bir süre tedavi oldu.

Hastalığın ilerlemesi üzerine 2004'te İstanbul'da kaldırıldığı hastanede rahatsızlığının tüberküloz değil, silisyum tozlarının solunmasından oluşan "silikozis" olduğu belirlenen Dımbır, işinden ayrılarak memleketine döndü.

Hiçbir sosyal güvencesi olmadığından tedavisini sürdüremeyen Dımbır, tanıdıklarının yönlendirmesiyle sosyal güvencesiz çalıştığı yılların sigortalı sayılması için 2005'te Bakırköy 2. İş Mahkemesine dava açtı.

Mahkeme heyeti, davayı 23 Ekim 2009'da sonuçlandırarak Dımbır'ın sosyal güvencesiz çalıştığı yılların sigorta kapsamına alınmasına karar verdi. Yazışmalar sonucunda bu yılın Ağustos ayından itibaren Dımbır'a iş göremezlik geliri bağlandı.

Kot taşlama sektöründe ilk kez sigortasız çalıştırılan işçiye sosyal güvenlik yardımı veriliyor ve bundan sonra aynı koşullarda çalışan diğer işçiler için bu dava emsal teşkil edecek.

(Türk Ceza Kanunu) 98 kapsamının ötesinde düşünülmelidir., zira bu maddenin uygulanabilmesi için 'özel bir hükümle verilmiş bir görev bulunmamış olması' gerekir. Halbuki hekimler Tıbbi Deontoloji Tüzüğü'nün 18. Maddesi gereğince böyle bir yükümlülük altındadırlar. Ancak Türk Öğretisi 'nde hastaya çağrılan hekimin gitmemesinin, tıbbi yardımı reddetmesinin taksir(kusur) sayılacağı savunulmaktadır. Bu görüşe katılmak mümkün değildir. Hekimin hastaya gitmemesi veya tıbbi yardım yapmaması ihmali bir harekettir ve bu hareket taksirli olacağı gibi kasten de yapılabilir. Ancak hekimin sonucu hangi koşullar altında bilip bilmediği tartışmalıdır. Dolayısıyla bu hallerde baştan taksiri kabul etmek doğru olmayacaktır.

"Yargıtayımız da bir kararında doktorun 'hastanedeki çalışma saatleri dışında kendisi nöbetçi bulunmadığı bir dinlenme zamanında bulunsa bile, hekimliğinin yalnızca kendi uzmanlık bölümü ile ilgili olan bir hastanın muayene ve tedavisi için çağrıldığına hemen gitme ve gereğini yapmakla görevli sayılmak' gerektiğine karar vermiştir.

"Hekimlerin sorumluluğu konusunda son olarak ele almak istediğim konu, ülkemizde de sıkça rastlanan hastanede yer olmaması dolayısıyla acil hastaların başka hastanelere gönderilmemelerine ilişkindir.... Hekim garantördür. Olay yerine en yakın hastaneye getirilmiş kimseye boş yatak olmasa dahi ilk müdahaleyi yapmak durumundadır. Bu müdahaleyi yapmaması boş yatak olmaması gerekçesine dayandırılmaz Böylece hastaneye kadar getirilmiş olan bir yaralının bir başka hastaneye sevk, ancak bu konuda karar vermeye yetkili hekimin, hastayı muayene edip, bilahare hastaya o an için acil müdahalenin gerekli olmadığı ve bir başka hastaneye götürülmesinin mümkün bulunduğu hususundaki kararından sonra yapılmalıdır. Türk Öğretisi'nde acil hallerde yardıma çağrılan hekimin hastanın durumunu ayrıntıları ile sorup öğrenmesi ve tehlikenin niteliğini bilmek için araştırmasının zorunlu olduğu, 'böyle bir soruşturmada bulunmadan yardımı reddeden hekimin sorumlu olacağı' kabul edilmektedir." (4)

Son olarak herhangi bir kaza, zehirlenme ya da acil durumda en yakın sağlıkçıya ya da sağlık merkezine zaman kaybetmeksizin ulaşmak, eğer durum acil değilse buna bir hekimin muayenesinden sonra karar vermek gerekir. Bu durumda da hekim ya da kurum ücret talep edemez çünkü bu onun zorunluluk alanıdır. Hayati tehlike söz konusuysa ilk baş vurduğunuz sağlık merkezi size gerekli müdahaleyi hiçbir şart koşmaksızın hemen yapmak ya da nakledip yeni sağlık merkezine en yakın zamanda teslim etmekle yükümlü. Nakil, hayati durumu tehlikeye atacaksa durumu normal hale gelinceye kadar gerekli müdahaleyi yapmak, ilgili doktoru göreve çağırarak zorunda.

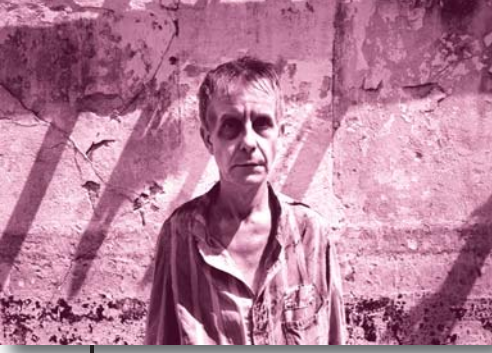
Bu hakları kullanmak kolay olmayacak. Ancak bilinçli ve ısrarlı olan azınlığın kullandığı haklardan çoğunluğun da yararlanması mümkün. Bizim çıkarımıza olan, onların çıkarına uygun olmayacaktır. Özel hastane sahiplerinin, yakınlarının ya da herhangi bir burjuvanın kabul eden hastane bulamadıkları için hayatlarını kaybettiklerini hiç görmedik. Bilinçli ısrarımızla, buralarda çalışan hekimleri de zorunlu kaldıkları kötü çalışma şartlarından bir nebze olsun kurtarıp, insani zorunluluklardan yana olan tavrına da destek olmuş oluruz.

DEK'li Sağlık Emekçisi

Kaynaklar:

- (1) Hususi Hastaneler Kanunu; kanun no: 2219; kabul tarihi 24/05/1933; yayımlandığı resmi gazete tarihi: 05/06/1933; yayımlandığı resmi gazete sayısı: 2419
- (2) Hasta Hakları Bakımından Yeni Ceza Kanunu; Prof. Dr. Hakan Hakeri S.Ü Hukuk F. Ceza ve Ceza usul Hukuku AD başkanı 16-17 Kasım 2005 tarihlerinde, Sağlık Bakanlığı ile Hasta Hakları ve Sağlıklı Yaşam Derneği tarafından Ankara'da düzenlenen "1. Hasta Hakları Ulusal Sempozyumu"nda sunulan bildiri.
- (3) Mesut Önen ile NTV Sağlık Editörü Sibel Güneş'in hazırlayıp sunduğu programda, Ulusal Travma ve Acil Cerrahi Derneği Başkanı Prof. Cemalletin Ertekin, Acil Tıp Derneği Başkanı Dr. Ülkümen Rodoplu ve Sağlık Bakanlığı Acil Hizmetleri Daire Başkanı Dr. Tacettin Kakillioğlu'nun cevaplarından.
- (4) Hasta Hakları Bakımından Yeni Ceza Kanunu; Prof. Dr. Hakan Hakeri

DİZİLERİN GERÇEK EMEKÇİLERİ

İstanbul Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavirler Odası (İSMMMO) "Dizi Ekonomisi" raporu yayınladı. Rapora göre...

Dizi sektöründe 2008-2010 yıllarını kapsayan araştırmaya göre, bölüm başına maliyetleri 100 ila 300 bin TL arasında değişiyor. Bu maliyet ortalama 200 bin TL olarak alındığında 63 yerli dizinin yaklaşık bir yıllık çekim maliyeti 500 bin TL'yi aşıyor.

Buna dizilerin bölüm başına en az 300 bin TL olan reklam gelirleri ve 10 ila 70 bin TL arasında değişen ana sponsorluk gelirleri de eklendiğinde, yıllık en az 1 Milyar TL'lik dizi film ekonomisi oluşuyor.

İSMMMO araştırmasına göre, dizi ekonomisinin en önemli itici gücünü, ekran önünde ve arkasındaki çalışanlar oluşturuyor. Raporda dizi maliyetlerinin yüzde 20'sini, başrol oyuncusu ya da oyuncularının aldığı ücretlerin oluşturduğu belirtiliyor. Başrol oyuncularını bölüm başına 10 ila 30 bin TL arasında ücret alırken, en düşük ücreti 20-30 TL ile figüranlar alıyor. Bir dizide, ekran önünde ortalama 20 ila 30 oyuncu görev alırken, kamera arkasında bu sayının iki-üç katı teknik ekip bulunuyor. Stüdyodaki görevlilerle birlikte bir dizide görev alanların sayısı ortalama 60 ila 100 kişi arasında değişiyor.

Raporda, dizilerde önemli rolleri tiyatro ve sinemadan gelen oyuncuların aldığı, star oyuncu, orta kademe oyuncu (ikinci başrol) ve karakter oyuncularının büyük bölümünün Devlet ve Şehir Tiyatrolarından yetiştiği ayrıca hala bu kurumlarda çalıştığı belirtiliyor. Sektörün her kademedeki oyuncu ihtiyacını ağırlıklı olarak cast (oyuncu) ajansları tarafından karşılandığı açıklanan raporda, 1990'lı yılların başında 5 olan cast ajanslarının sayısının bugün 100'ü geçtiğine dikkat çekiliyor. Bu ajanslara kayıtlı olan 50 bin oyuncunun bulunduğu ancak 20'sinin dizi sektöründe etkin olabildiği ifade ediliyor. Raporda, avukattan ev kadınına, mühendisten öğretmene kadar birçok mesleğe mensup kişilerin reklam, sinema ve dizilerde rol aldığı bilgisine yer veriliyor. Oyuncu adaylarından ajansların kataloglarına girebilmek için 40 ila 200 TL ücret alındığı belirtilirken, fotoğraf ve deneme filmi çekimi için talep edilen bu ücretin, kimi kesimlerde yasal bulunmadığı belirtiliyor.

Raporda, büyüyen dizi sektörünün sorunlarının da büyüdüğünün altı çizilirken en büyük sorunun dizi bölümlerinin 85 ila 120 dakika arasında çekilmesi olduğu vurgulanıyor. Avrupa'da 45 dakika olan bir bölüm süresinin Türkiye'de neredeyse bir sinema filmi uzunluğunda olduğuna dikkat çekilen raporda, bu nedenle oyuncuların çoğunlukla setlerde yatıp kalktıkları ve oyuncuların örgütlenmeye çalıştıkları ifade ediliyor.

Raporda, reklam gelirleri için çarpıcı rakamlar da yer alıyor. Televizyon kanallarının reklam pastasından daha fazla pay alabilmek için uzun süre ayırdığı belirtiliyor.

80 dakikalık bir dizi için 30 dakikalık reklam alınıyor. Söz konusu sektörünün büyüklüğü yaklaşık 4,5 milyar TL. Dizi sektöründe reklamın yanı sıra emlakçılık ve araç kiralama sektörleri de gelişti.

DEK'li Sinema Emekçileri

BES'den AÇIKLAMA

İstanbul 3 No'lu şube tarafından 1 Ekim'de Kadıköy'de yapılan basın açıklamasında "Maliye Bakanı tarafından 7 Eylül 2010 tarihinde 213 sayılı Vergi Usul Kanunundaki Yetkisini kullanarak Bakanlık Merkez ve Taşra Teşkilatı Kadrolarında Çalışan Defterdar Yardımcıları ile 1. ve 2. kadro dereceli Müdür ve Müdür yardımcılarının Ek Ödemelerinde yeni bir düzenleme yapılmış bulunmaktadır. Ancak, onbinlerce maliye emekçisini kapsam dışı bırakan bu yeni ek ödeme düzenlemesiyle Maliye Bakanlığının personeli arasındaki 'ayrımca uygulamalara' bir yenisi daha eklenmiştir. Ek ödemelerle ilgili usul ve esaslar yeniden düzenlenmelidir! Büro Emekçileri Sendikası olarak, Maliye Bakanının bu haksız ve taraflı tutumundan geri çekileceği güne kadar mücadeleyi yükselteceğimizi ilan ediyoruz!" denildi.

Kamu kurumlarına uzman, denetmen, uzman yardımcısı vb. açıklanmalarına da değinilen basın açıklamasında hükümet ve bağlantılarının referansı olmayanların kazandırılmadığı iddiaları anlatıldı. "Üyelerimizden gelen şikâyetlere göre, en son yapılan Müdür Yardımcılığı yazılı sınav sonuçlarına ilişkin iki ayrı liste asıldığı, bazı üyelerimizin ilk asılan listelerde isimlerinin bulunmasına karşılık, ikincisinde yer almadıkları ve kuruma başvuruda buldukları bilinmemektedir. Bununla birlikte, yazılı sınavda başarılı olup, sözlü sınavda katılan üyelerimizden gelen bilgiler ve şikâyetler değerlendirildiğinde; Sendikamız üyesi personelin aleyhine ayrımcılık yapıldığı, Hükümetin atadığı bürokrasiye yakınlığı bulunan personel lehine tutum alındığı anlaşılmaktadır. Açık yargı kararlarına rağmen sözlü sınavların ses ve görüntülerinin kamera vb. ile kayıt altına alınmaması ise bu yöndeki yargılanmayı arttırmaktadır.

BES; eşit, adil, nitelikli bir kamu hizmeti sunulması için, kariyer ve liyakat ilkelerine, adalet ve hukuka uygun davranılması yolunda mücadele etmeye devam edecektir.

HASTA OLDUĞU İÇİN 4-B'Lİ ÖĞRETMEN İŞTEN ATILDI!

Milli Eğitim Bakanlığı hasta olduğu için 4-B sözleşmeli çalışan öğretmenin sözleşmesini iptal ederek işine son verdi. Bilindiği gibi yıl içinde 30 günden fazla rapor alan sözleşmeli öğretmenlerin sözleşmeleri iptal edilerek işlerine son veriliyor. Bu maddeye dayanılarak Melahat Öztoprak İlköğretim Okulu'nda çalışan kadın arkadaşımız işten atıldı. Arkadaşımız beyin tümörü tanısıyla hastanede yatmaktadır.

Sosyal güvenliğe en çok ihtiyacı olduğu bir zamanda eğitim emekçisi bir arkadaşımızın işten atılması, burjuvazinin emekçilerin, yoksul halkın iktidarı olmadığını binlerce kanıtından biridir. 657 Sayılı Devlet Memurları Yasası'nda yapılacak değişikliklere bakıldığında tüm kamu çalışanlarını bekleyen sona, bu durum bir örnektir.

TAŞERON İŞÇİLER EYLEMDE

Hacettepe Üniversitesi Hastanesi'nde Anadolu Grup isimli firmaya bağlı olarak çalışan taşeron işçilerin 2 yıldır maaşlarını hep bölük pörçük ve gecikmeli olarak aldıkları, son 2 aydır da maaşların yatmaması üzerine eylem kararı aldıkları belirtildi.

Geçen sene de Temmuz ayında bu duruma tepki göstermek için eylem yapan işçiler bugün eşleri ve çocukları ile Hacettepe Üniversitesi Hastanesi önünde eyleme başladılar.

SES ve Dev-Sağlık-İş'in desteklediği eylemde işçiler hastanenin genel sekreteri ile görüşmek üzere bir heyet gönderdiler.

TÜRKAN ALBAYRAK TAŞERONLAŞMAYA KARŞI MÜCADELEYE DEVAM EDİYOR

Türkan Albayrak Paşabahçe Devlet hastanesinde taşeron bir şirkete bağlı temizlik işçisi. Taşeron çalışmanın verdiği zorluklar ve hastane yönetiminin işçilere aşağılayıcı tavırlarından kaynaklı Türkan Albayrak, çalışan işçileri ikna edip sendikaya üye yapmaya, örgütlü davranıp sorunları değiştirmeye çalışıyor. 95 tane taşeron temizlik işçisi sendikaya üye olmak için başvuruyor ama sendikanın ve hastane yönetiminin işbirliği yüzünden işçiler Türk İş'e bağlı Sağlık İş Sendikası'na üye olamıyorlar. Hastane başhekimi de Türkan Albayrak'ı işten çıkartıyor.

Hastane önünde çadır kurarak direnişe geçen Türkan Albayrak, 32. gününde polisin ve zabıtalının saldırısından sonra hala direnişte. 22 Eylül günü eyleminin 75. gününde olan Türkan Albayrak'ı ziyaret ettik.

Türkan Albayrak, yaşadıklarını bize de aktarıyor:

"75 gündür buradayım. Akşamları evime gitmiyorum çadırımda kalıyorum. 32. gün olan saldırıdan sonra DİSK MYK üyeleri geldiler. Basın açıklaması yaptılar ve daha sonra başhekimle görüşmek için hastaneye girdiler. Başhekim, Tabipler Birliği başkanı ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'ye 'sendikalı olduğumdan kaynaklı işten çıkarılmadığımı hastanede düşük performansla çalıştığımı' söylemiş ve bu gerekçe nedeniyle sonuç alınmamıştı. Burada örgütlü olan doktorlar da benim sorunum için başhekimle görüşüyorlar. Doktorların görüşmeden sonra bana söylediklerine göre, 'dışarıdaki kişinin durumu beni aşar, ben bir şey yapamam, zaten Sağlık Bakanlığı'ndan gelen bir emirdir, 200 tane daha personelin işten çıkarılması gerekiyor' diyormuş başhekim.

Buraya ara ara beni desteklemek için gelen sanatçılar da oluyor; bayramın üçüncü günü Yasemin Gökse, geldi. Bilgesu Erenus, Nedim Saban, Sırrı Süreyya Önder, Sine Sen başkanı Yusuf Çetin geldiler.

Buradaki direnişim kendim için değil sadece, tüm taşeronda çalışan işçiler için veriyorum. Her Çarşamba günü oturma eylemi gerçekleştiriyoruz, gelecek Çarşamba günü, topladığımız imzaları bir basın açıklaması yaptıktan sonra başhekimliğe vereceğiz."

KESK'İN KESKİN SAVRULUŞU

Mücadele Birliği 30
Mart 1998

Orman baltaya demiş ki; “*Sen beni kesmeye kesmezsin de, ne yazık ki, sapın benden*”

Evet! Tam da böyle... Kamu emekçilerinin '80 faşizminin baskısına başkaldırısını, faşizm geri püskürtemezdi. Püskürtemezdi de ne yazık ki, KESK sap görevini üstlendi.

Kamu emekçileri dünya işçi ve emekçi sınıflarının bu güne kadar yaratmadığı bir yöntemle “Fiili ve Meşru Sendikacılıkla” mükemmel bir sap yarattı. Kamu emekçileri en dayanıklı ağaçtan en düzgün ve pürüzsüz bir sap yapmıştı. Amacı bu sapı bir kazmaya takıp faşizme mezar kazmak, ya da bir küreğe takıp faşizme görkemli bir cenaze töreninde tarihe gömmektir. Ancak deneyimsiz ve tarih bilincinden yoksun bırakılmış kamu emekçileri o güzelim sapın kendisinin köklerine inecek bir baltaya da takılabileceğini göstermezdi. KESK, kamu çalışanları ormanına dalan faşist baltanın sapıdır artık.

Süreç Neden Böyle Gelişti?

Sürecin gelişimini incelerken, sürecin gelişimine etki eden etmenleri doğru tahlil etmek gerekir. Kamu emekçileri hareketinin radikal devrimci çıkışı bizleri, hareketin genelinin devrimci olduğu yanılsamasına götürmemelidir. Bir avuç devrimci kadronun hareketin başlangıcındaki öncülüğü genel kitlenin devrimci bir kitle olduğunu göstermez. Çünkü tarihteki her sıçrama hareketi, bu sıçramanın bedellerini göğüsleme bilincine ve kararlılığına sahip devrimciler tarafından gerçekleştirilir. Bilinçsiz ya da geri bilinçli kitleler de bu sıçramayı takip ederek tarihi yaratır, hareketin içinde gelişirler. 86–92 yılları arasındaki gelişim tam da böylesi bir sürecin ürünüdür.

86–92 sürecinde hareketin genişlemesini sağlamak kaygısıyla (devrimci kadroların da yetersizliğiyle) daha o günlerde reformist olduğu bilinen eğilimler yönetimlere alındı. Hatta onların geçmişten getirdikleri nicel güçten etkilenerek önemli sorumluluklar (Genel Başkanlık, Genel Sekreterlik vs.) reformistlere bırakıldı. Reformistler sonraki süreçte elde ettikleri sendikal konumları da kullanarak devrimcileri tasfiyeye yönelecek, tam bir sendikal bürokratik yönetim ortaya koyacaklardı.

“Reformizme güven” gibi tarihi bir hatanın o günlerde altını çizmiştik. Ancak 12 Eylül faşizminin darmadağın ettiği örgütlü ilişkilerini toparlayamayan devrimci çevreler gelecekte karşılaşacakları ihaneti göremediler. Bir taraftan sınıfsal kültürlerini geliştirmek, sendikal deneyimlerini artırmak için çabalarken, diğer taraftan dağılmış örgütlülüklerini toparlama çabası içinde boşuldular. Sendikaların şurasında burasında bir yer edinmiş olmayı örgütlenmek için yeterli bir araç kabul ettiler.

Devrimci yapılar bu hengâme içinde boşuşurken, reformist çevreler (Dev-Yol, TSİP, TİP, TKP (TBKP), İP, TDKP vs.) sınıf işbirliği bataklığında buluştukları CHP' li, DSP' li kamu emekçilerinin de desteğini alarak tek tek bütün şubeleri işgal ediyor, Genel Merkez delegeliklerini ele geçiriyorlardı. 1991 Mayıs'ında kurucu delegasyonun oy birliğiyle benimsediği Devrimci Sendikal Program çoğunluk oyuyla iptal edildi. Programın hazırlayıcısı olan Emekçi Kamu Çalışanları tüm devrimci çevrelerden destek istediğinde yeterli duyarlılığın gösterilememesi sonucu devrimci programın rafa kaldırılması engellenememişti. Tam da bu süreçte defalarca devrimci güç birliği ve devrimci muhalefet çağrıları yapmış olmamıza rağmen, kongrelere bile ciddiyle hazırlanmanın önemini kavrayamadılar. Sendikal bütünlük düşüncesine idealist bir sadakatle, reformistlere karşı tavır alacaklarına, çok sekte

ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELİYOR

Genel-İş Sendikası, Kent AŞ'den işten çıkarılan işçilerin kazandıklarını ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'ndan işlerine geri dönme garantisini aldıklarını belirtti. Genel-İş Yönetim Kurulu Kent AŞ işçileri ile ilgili yazılı açıklama yaptı.

Açıklamada, Karşıyaka Belediyesi'ne bağlı Kent AŞ'den 30 Nisan 2009 günü belediyenin taşeronlaştırma politikası nedeniyle işten çıkarılan sendika üyelerinin o tarihten itibaren işlerine geri dönme mücadelesi verdiklerine işaret edildi.

1 Mayıs 2009'da Örnekköy Şantiye önünde başlayan direnişin 16 Eylül'de İzmir'de Karşıyaka Belediyesi önünden başlatılan ve 32 gün süren Ankara yürüyüşü ile taçlandığına dikkat çekilen açıklamada, “Sendikamız hukuksal anlamda da mücadeleye devam etti ve işe iade davasını kazandı. Ancak buna rağmen üyelerimiz Karşıyaka Belediyesi'nde tekrar işe başlatılmadı” dendi.

MARMARAY'DA İŞE İADE KARARI

Marmaray Projesi işçileri, ücretlerini alamamaları, sigorta primlerinin yatırılmaması ve iş koşullarının kötü olması nedenleriyle defalarca iş bırakma ve iş yaşlatma eylemine girmişlerdi. En son işten çıkartılan işçiler, Marmaray Yenikapı şantiyesinin önünde direnişlerini sürdürmüşlerdi.

8 ay boyunca haklarını arayan işçiler, son olarak İş Mahkemesi'ne başvurmuşlardı. 16 Eylül günü, 4. ve 9. davalar birleştirilerek görülen 9. duruşma gerçekleşti. Sabah saat 09.00'da Sirkeci'deki İş Mahkemesi önünde bekleyişe geçen işçilere, çeşitli emek örgütleri ve işçiler de desteğe gelmişti.

Saat 10.00'da basına bir açıklama yapıldı. "Fili mücadelenin yanı sıra hukuki mücadelemiz de devam ediyor. Yaklaşık 8 aydır süren 60 işçinin işe iade davası karar aşamasına geldi. Bugün 4 ve 9 Nolu İş Mahkemelerinde görülecek davanın haklı olan tarafının çok açık olduğu ortadadır. Artık biz işçilerin mağduriyetine son verilmesi için bugün görülecek davalarda bizim lehimize sonuçlanması gerektiğine inanıyoruz" denildi.

Saat 10.30'da başlayan duruşmaya, temsili düzeyde işçi ve avukatları girdi. 11.30'da duruşma bitti. Duruşmadan çıkanlar dışarıda bekleyen işçilere çıkan kararı mutlulukla verdiler. Avukatlar yaptıkları açıklamada "Asrın Projesi olarak topluma lanse edilmek istenen proje içinde çalışan işçilerin uğradığı haksızlıklar karşısında, taşeron şirkete bağlı 60 işçinin işten atıldığı dava, bugün 4. ve 9. İş Mahkemesi tarafından sonuçlandı. Davada hala işverenin Yargıtay'a temyiz başvurusu yapabilmesi hakkı olduğu için işçiler, Yargıtayın davaya onamasından sonra işbaşı yapabilecekler. En önemlisi Marmaray Projesi şirketlerinin, işçilerin kendi işçileri olduğunu kabul etmesi oldu" denildi.

Bu kısa açıklamayla işçiler, işe iade kararını sevinçle karşıladılar.

ve sivri davrandığımız iddiasıyla bize karşı tavır almayı yeğlediler. 18 Nisan 1992 kongresindeki şer ittifakı (DEV-YOL, TSİP, TDKP, KSD ve Yurtseverler) ilk kıyımının ve tasfiyesinin hedefine Emekçi Kamu Çalışanları'nı koydular. Bunu başardılar da.

Bizler o günlerde hem kongre kürsülerinden hem de yazılı yayınlarımızdan çok açık bir şey söyledik: "Bugün tasfiyeciliğe destek verenler, yarın tasfiye olmaktan kurtulamayacaklar." Ve öyle de oldu. 8 Nisan 1994 Kongresinde Türkiye'nin örgütlenme geleneğine sahip tek kamu çalışanları örgütü Eğitim-Sen diğer kamu çalışanları sendikalarını da etkileyecek olan reformist sultayı oluşturdu. Yönetimden TDKP de tasfiye edilmişti. DY, TSİP, KSD ve Yurtseverler vardı. Bu oluşum devrimcilerden temizlenmiş bir yönetim olarak artık rahat rahat "Çağdaş Sendikacılık" anlayışıyla işbirliği yapabiliyordu. Tartışmalar ve anlaşma toplantılarının 9 ay sürdüğü bu süreçte Eğitim-İş'le birlik kararı alınarak, 27 Ocak 1995 Kongresinde Eğitim-Sen kendini fesh etti. Bu tarih Türkiye'de fiili ve meşru sendikacılık eyleminin sonu oldu.

Bu tarihe kadar sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışıyla oluşmuş sendikaların güç ve eylem birliği platformu olan KÇSP de artık tarihe karışmış ve işbirlikçi sendikal anlayış olan "çağdaş sendikacılık" anlayışıyla kurulmuş olan sendikaların platformu "Eşgüdüm" le birleşerek KESK oluşturulmuştu.

Politik ve ideolojik mücadeleyi reddeden "Çağdaş Sendikacılık" anlayışıyla birleşmeye karşı çıkan Emekçi Kamu Çalışanları sınıfın birliğini istemeyenler olarak ilan edilmişlerdi.

Bütün bu yaşanan süreçlerde Emekçi Kamu Çalışanları'nı yalnız bırakan diğer devrimci çevreler, birlik savunucuları kervanına katılmakla KESK oluşumunun mimarları arasına girdiler.

Ekonomizmin bataklığında doğan KESK'in oluşumuna alkış tutan devrimci çevrelerin kendilerini gözden geçirdiklerine hiç tanık olmadık. Ne süreç yönelik bir özeleştirileri var, ne de kendi tabanlarına yönelik samimi açıklama.

'95 Sonrasında zaman zaman reformist sendika yönetimlerini ve KESK'i teşhir etmek amacıyla kongre arifelerinde çağrımızla bir araya gelen devrimci çevreler utangaç güç ve eylem birlikleri oluşturduysa da, bu birlikler etkili bir muhalefet ve teşhir kampanyası yürütemeden dağıtıldı. Hatta zaman zaman çeşitli devrimci çevreler (Atılım, Kurtuluş, Hedef, Odak okurları) oluşturulan güç birliklerinin "marjinal" olduğunu dillendirerek, oluşumlara SİP, YÖN, EP gibi reformist çevreleri de katmaya çalıştılar. Bu da bir şey mi? Devrimci platformlarda radikal çıkışlarıyla tanıdığımız Atılım çevresi Genel Kurul'larda devrimci platformlardan ayrılarak reformistlerin listelerine bile girerek, kendilerini yönetimlere taşıdılar.

Kitleleri sınıf bilinciyile donatacak bilimsel sosyalizmin saflarında örgütleyemeyenler, kitlelerin bilincinin düzeyine düşerek sosyalizmden uzaklaşırlar. Tarih bu tür gelişmelere çok tanık oldu, olmaya da devam ediyor.

CIA İş Başında ETUC ve ICFTU 'dan Uzak Durun

Bu başlık altında DSF' ye karşı CIA' nin AFL aracılığıyla ICFTU' yu nasıl örgütlediğini ETUC' un Avrupa işçi sendikaları birliği değil de, Avrupalı tekkellerle işbirliği yapan bir konsorsiyum olduğunu anlatmayacağız. Bu konuda merak edenler önceki yayınlarımızı inceleyebilir. Bu aşamada yazımızı ilgilendiren yanı KESK'in uluslararası ilişkileri.

Bilindiği üzere 1951 yılında Türk-İş ABD'nin Türkiye Büyük Elçilerinden Irving Brown'un (Daha sonra CIA ajanı olduğu kanıtlandı.) katkılarıyla nasıl kurulduğunu hatırlayalım. Kuruluşundan itibaren ICFTU üyesi olan Türk-İş'ten ayrılan DİSK ise DSF' ye üye olmuştu. Bir anlamda sosyalist ülkelerin sendikalarının üst örgütü sayılan DSF' ye üye olmak, 12 Eylül'de DİSK'in kapatılmasının ana sebebi olmuştu. 1990 da DİSK yeniden açılmak istendiğinde TC bir tek şart öne koştu: "DSF'den ayrılıp ICFTU'ya üye olun." DİSK'te öyle yaptı. Açılmasına ve yeniden örgütlenmesine ve hatta el konulmuş tüm mal varlığının iadesine karar verildi. Acaba TC'nin ICFTU ile yakınlığının sebebi neydi? İşçileri çok sevmesi mi? Yoksa ABD'ye göbek

bağı mı? Sadece soru işaretiyle yetinerek KESK'in Türk-İş ve DİSK'in ortasına nasıl girdiğine bakalım.

Daha KESK kurulmadan önce, yani KÇSP döneminde; tüm KÇSP'yi doğal olarak yöneten Eğitim-Sen'in TÖB-DER dönemine dayanan uluslararası ilişkileri vardı. KÇSP içindeki diğer sendikalar Eğitim Emekçilerinin bu üstün yanını hiç sorgulamadan onların her dediğini kurullarda benimsiyordu.

1991 yılında Eğitim-Sen Alman GEW ile ilişkiye geçti. Bu ilişkiyi kuranlar arasında Almanya'da bulunan eski TÖB-DER yöneticileri de vardı. (Gültekin Gazioğlu başta olmak üzere.) Biz Emekçi Kamu Çalışanları olarak marksist kuşkuculuğumuzla GEW'yi incelemeye aldık. Gördük ki, GEW hem ETUC üyesi, dolayısıyla da KTFU üyesi. O dönemde gerek sözlü gerekse yazılı eleştirilerle, Eğitim-Sen'in öncelikle FİSE ile ilişki geliştirmesi gerektiğini, FİSE aracılığıyla da DSF'ye girmesini önerdik. Dinletemedik. GEW'den ve İsveç SFL'den temsilciler davet edildi. Görüldü. Aynı temsilciler hükümet ve Çalışma Bakanlığı yetkilileriyle de görüştü. Daha sonra Eğitim-Sen Genel Başkanı Almanya'ya davet edildi. Bu ilişkileri tesis etmesinden kaynaklı minnet borcu olsa gerek G. Gazioğlu'nun yurda dönüşünde hava alanında özel törenler düzenlendi. Oysa tüm bunları yapanlar daha bir iki yıl evvel GEW'le ilişkiye girdi diye Eğitim-İş Genel Başkanı Niyazi Altunga'yı CIA ajanlığıyla suçlayanlardı.

Türk-İş uzman sendikacı yetiştirmek için işçilerini ABD'ye kursa gönderiyordu. Şimdi devir değişmişti. Önce Eğitim-İş Antalya'da otel kiralayarak GEW'li uzman(?) ların eğitiminden geçti sonra da Eğitim-Sen yöneticileri. Bu eğitimler bayağı yararlı oldu ki, birlik de sağlandı ve Eğitim-Sen sınıfın birliği adına atılmış en büyük adım olarak nitelendirildi. Her ne hikmetse (bizi birlik düşmanı ilan edenler), Birlik Kongresinde (1995) iki sendikanın toplam 130 bin üyesi olduğunu açıkladılar, bugün ise (1998) Eğitim-Sen'in nasıl 80 bin üyeye düştüğünü açıklayamıyorlar.

"Körle yatan şaşı kalkar" doğrudur. Başka bir ifadeyle "Söyle arkadaşını, söyleyeyim karakterini" hesabı CIA'nın örgütleri durumundaki sınıf uzlaşmacı sendikalarla ilişkiye girenler onlara benzemekten kurtulamazlar.

KESK bir konfederasyon olarak şanına yakışır ilişkiler geliştirmeliydi, işkolu Enternasyonalleri (TUİ) ufak gelir. KESK artık ETUC'la görüşüyor. Hem de direkt.

Ankara'da ETUC'un katkılarıyla bir konferans düzenleyen KESK, uluslararası destekle TC'ye gözdağı verecek ve parlamentodan Grevsiz Toplu sözleşmesiz bir yasanın geçmemesini sağlayacak. Öyle ya TC, ILO sözleşmelerine imza koymuştu. Üstüne üstlük TC burjuvazisi kendini Avrupalı sayıyor ve AET'ye girmeye çalışıyordu. Üç beş ETUC temsilcisinin Ankara'daki varlığı bile bir yaptırımdı onlar için. Ankara Kızılay meydanını iki gün boyunca işgal eden 150 bincik baldırı çıplak kamu çalışanının ne yaptırımı olabilir ki?

Hem zaten ağababaları ICFTU'nun en temel üç ilkesi "Ekmek-Barış-Özgürlük" değil miydi? ICFTU'nun kuruluş bildirgesinde yer alan (Antikomünist) en temel belirlemeyi unutmamak gerekir; "Açlık midelere oturursa, komünist ideoloji kafaları ele geçirir." Bu büyük sendikal tez gereği, işaret edilen tehlikeyi yaşamamak için, işçi ve emekçileri aç bırakmamak için "ekmek", toplumsal ve sınıfsal uzlaşmanın sağlanabilmesi için "barış", karşılıklı çıkarlara saygı çerçevesinde "özgürlük" gerekiyordu.

Emekçiler üslubumuz hoş görüle. Ama bu kadar yalın ve açık ihaneti görmezlikten gelecek ciddi ciddi gelişmeleri olumlayan ve de destek olmaya çalışan kör gözleri başka türlü açamayız. "Sınıf sendikacılığı ilkeleri" diye ağzını açıp mangalda kül bırakmayanlara, sarı sendikacılığa karşıyız deyip, KESK'in aldığı kararları askerce uygulamaya çalışanlara, ayaklarının altından kayan toprağı göstermek zorundayız. Sınıfın birliği adına, sendikaların bölünmemesi adına, hem reformizme karşı olacaksınız, hem de reformizmin sultasına baş kaldırmayacaksınız olmaz öyle şey... Bir şey ya doğrudur ya da yanlış.

Doğruysa yanında yer alır savunuruz. Yanlırsa karşısına dikiliriz. Çağdaş sendikacılığı ret mi ediyorsunuz? Güzel... Sınıf sendikacılığı (ya da dev-

BES'den İŞ BIRAKMA EYLEMİ

16 Eylül'de Maliye Emekçileri ek ücret artışında yaşanan adaletsizliğe karşı BES'in çağrısıyla bir saat iş bıraktı. Bir hafta önce de aynı taleple bir saat iş bırakan emekçiler, taleplerinin yerine gelmemesi durumunda mücadeleyi büyütecekleri uyarısında bulundular.

Ankara'da 9.00 - 10.00 saatleri arasında yapılan iş bırakmaya BES üyeleri yüzde yüze yakın katılım sağladı. İş bırakma eylemi nedeniyle birçok vergi dairesinde bankolar sabah saatlerinde boş kaldı. İş bırakan maliyeciler işyerleri önünde basın açıklamaları yaptılar.

Ulusite, Dikimevi ve Yeğenbey Vergi Daireleri ile 1 ve 2 Nolu Takdir Komisyonları çalışanları sabah Yeğenbey Vergi Dairesi Cebeci Şubesi önünde toplandılar. Maliye Bakanlığı'nın aynı masada, aynı işi yapanlara farklı ücret dayatmasına tepkilerini alkışlar ve sloganlarla gösteren maliyeciler, ek ödemelerin maaşlarına yansıtılmasını talep ettiler. Burada konuşan İşyeri Temsilcisi Rıza Zeran, on binlerce maliye emekçisini kapsam dışı bırakan, ayrımcılığı arttıran ek ödeme düzenlemesinden vazgeçilmesini talep etti. BES Ankara 1 No'lu Şube Başkanı Fikret Aslan da, ek ödeme adaletsizliği giderilene kadar mücadele edeceklerini belirterek, sendika ayrımı gözetmeksizin tüm maliyecilerin katılacağı daha kitlesel eylemler yapacaklarını duyurdu.

VELİLERDEN EYLEM

Antep Dumlupınar İlköğretim Okulu'nun yıkılması kararı verilmiş, öğrencilerin de başka bir okulda eğitimlerine devam edecekleri belirtilmişti. Fakat okulun çok uzak olmasından kaynaklı veliler yaklaşık bir haftadır eylemlilik süreci başlattılar.

Velilerin başlattıkları servis eylemleri 29 Eylül Çarşamba günü de devam etti. Veliler saat 11.30 gibi Dumlupınar İlköğretim Okulu önünde toplandılar. Sloganlarla Dumlupınar Mahallesi'nden yaklaşık 45 dakikalık yürüyüşle şehir merkezindeki valiliğe geldiler. Fakat valiliğe kısa bir mesafe kala Demokrasi Meydanı'nda polisler tarafından durduruldular.

Polisler burada oyalama girişimleri ile kalabalığı dağıtmaya çalıştı. Fakat kararlı bir şekilde duran veliler polisin bütün bu dağıtma girişimlerini boşa çıkardılar. Hatta polisleri aşarak valiliğe yürümeye çalışmalarını da poliste bir panik yaşattı. Bunun üzerine valilikten yetkili bir kişi ile görüştüreceklerini bildirmesi üzerine veliler bir süre orada beklediler. Bekleme esnasında ise polisler tarafından "kimlerin servis ihtiyacı var herkes isimlerini yazdırsın" gibi fişlemekten öteye gitmeyen bir uygulama ile eylem yapan bütün velilerin isimlerini topladılar.

Bir süre beklemenin ardından İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden bir yetkili gelerek açıklama yaptı. Açıklamasında yarın kaymakam ve muhtarlarla bir araya gelerek bu sorunu kesinlikle çözeceklerini, bir yardım yapılacağını fakat muhtarlarla birlikte ihtiyacı olanların belirleneceğini, herkesin ücretsiz servisten yararlanamayacağını ve "birilerinin galeyanına gelmemeleri" gerektiğini herkesin devlete güvenmesi gerektiğini belirtmesinin ardından veliler eylemlerine son verdiler.

rimci sendikacılık veya militan sendikacılık adı her neyse) mi diyorsunuz hay hay. Gelin tartışalım. Tanımlayalım. İlkelerini, örgütlenme biçimini, mücadele yöntemlerini yazılı hale getirip kitlelerin karşısına çıkaralım.

Ülkelerimizde on yıllardır CIA aracılığıyla uluslararası tekeller ve yerli işbirlikçileri işçilerimizi nasıl kandırmış. Satın aldığı ya da bizzat yetiştirdiği sendika ağaları aracılığıyla aşlarına, ekmeğine nasıl el koymuş açıklayalım. Yine aynı yöntemlerle kamu emekçilerini nereye sürüklemek istiyorlar gösterelim. Var mısınız?

Ekonomizmi teşhir etmeye, kendi dar grupçu mantığınızı da aşarak, bu güne kadarki eksiklerinizi, görüşsüzlüklerinizi, kavramların altını doldurmayı anlayışımızı açık yüreklilikle tartışmaya var mısınız?

Bir taraftan sınıf sendikacılığı derken, diğer taraftan politik ve ideolojik mücadeleyi sendikalardan uzak tutmaya çalışmaktan vazgeçmeye var mısınız? "Kitleyi ürkütmeyelim, onların anladığı dilden konuşalım, ekonomik, özlük ve demokratik talepleri aşmayalım marjinal kalırız" demekten vazgeçmeye var mısınız?

Sınıf işbirliğinin bir ihanet olduğunu bile bile reformistlerle sırf koltuk uğruna birlikte olmaktan vazgeçmeye var mısınız?

Varsanız eğer; Ekonomik mücadele, politik mücadele, ideolojik mücadele bütünlüğü içinde devrimci ilkelere sahip, militan bir savaşıma bizde varız.

Demokrasi mücadelesini aşan, hak alma mücadelesini aşan, sömürüyü sınırlandırma mücadelesini aşan "Sömürüyü Ortadan Kaldırma" mücadelesinde varız.

'70'li yıllarda DİSK'i Türk-İş'ten kopartan nedenler de bunlar değil miydi? DİSK, Türk-İş'ten ayrıldı diye işçi sınıfının birliği mi bozuldu? Yoksa daha dirençli, daha kararlı bir mücadele mi ortaya çıktı. Bugün övgüyle bahsettiğimiz (herkesin) 15-16 Haziranlar genel işçi bilincinin ürünü müydü acaba? Ya da kamu emekçileri hareketini ortaya çıkaran ve örgütleyen bilinç, bu günkü nicel kitlenin bilinci miydi? O zaman bu korku niye? Muhalefet olmaktan kurtulma, ayağa kalkma zamanıdır. Öncelikle işkolu sendikalarından başlayarak KESK' ele geçirmek için, eğer bu mümkün olamıyor, bu kast kırılmıyorsa, alternatif sendikal oluşumları da düşünmek kaydıyla oturup tartışalım. Ancak muhalefete düşünce devrimcilere yanaşan, fırsat bulunca reformistlerle işbirliği yapan SİP-EP-İP-YÖN çevresi gibi reformistleri Devrimci Güç Birliğine sokuşturmaya kalkmadan.

Sınıfın birliği teranelerini seslendirirken işçi sendikalarının karşısına, kamu emekçileri (memur) sendikalarını savunarak çıkmadan, tarihin bu süreçte bize sunduğu tüm olanaklara açık olarak hem KESK' e, hem DİSK'e, hem Türk-İş'e, hem Hak-İş'e hem de onların içinde kendilerini de var ettikleri düzene karşı, tüm işçi ve emekçilerin birliğini savunarak tartışalım.

Adı çok önemli değil "Devrimci Güç Birliği" olur ya da başka bir şey, bu biçimsel bir sorundur. Öz olarak:

Sadece ekonomik ve sendikalist taleplerle değil toplumun tüm kesimlerinin sorunlarını gündemine alan ve örgütlenen, bütün devrimci demokrat ilerici güçleri, Kürt yurtsever güçlerini, çevre ve kişileri saflarında birleştirmeyi hedefleyen bir güç ve eylem birliği hedeflemeliyiz.

Yeni adımımızla, "Devrimci Emekçiler" olarak bizler, proletarya enternasyonalizmi ilkesini temel alarak, uluslararası proletarya hareketleriyle, emperyalizme karşı mücadeleyi veren ülke, hareket ve halklarla en geniş dayanışmada bulunmayı, bu alanda etkin politika izlemeyi görev edindik.

Bir program temelinde tüm devrimci-demokrat ve yurtseverleri geleceği birlikte belirleme eylemine çağırıyoruz.

YAŞASIN İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!
YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!
YAŞASIN SOSYALİZM!
YA DEVRİM YA ÖLÜM!

Devrimci Emekçiler

AYNİL OKTAR & RASİM OKTAR

*'Çok da olsa gideli
ben,
devam eden
sizlerle yürürüm.'*
-Rasim-

KESK TESLİM ALINAMAZ

25 Eylül 2010 Cumartesi günü KESK'in örgütlü olduğu her yerde, aynı saatte, tutuklanan KESK'lilerin serbest bırakılması için basın açıklaması yapıldı. İstanbul'da da Mecidiyeköy metro çıkışında toplanan KESK üyeleri oturma eylemi yaptı.

Basın açıklamasında;

"9 KESK'li arkadaşımız çeşitli cezalarında aylardır tutuklu olmalarına rağmen; hala ilk duruşma tarihleri belli değil... AKP, emek ve çalışma yaşamını yeniden dizayn etmek isterken engel olarak gördüğü KESK'i sindireceğini, pasifize edeceğini düşünüyorsa yanılıyor... Onların eylem ve etkinlikleri bizlerin mücadele gerekçesidir. Dün olduğu gibi bundan sonra da hiçbir baskı ve yıldırma politikası amacına ulaşamayacağı gibi; emek, demokrasi ve özgürlükler mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz" denildi.

Açıklamalarda 6 ay önce kayıp olduğu bildirilen Eğitim-Senk işçi Şube üyesi Mehmet Ali Örkmez'in bulunması istendi.

2009 yılı Mayıs ayında KESK şubelerine yapılan operasyonlarda gözaltına alınan KESK'li emekçiler silahlı terör örgütüne üye olmak suçundan 7.5 yıldan 15 yıla kadar hapis cezasıyla tutuklanmışlardı.

Halen tutuklu olan KESK'li emekçiler; SES Ankara Şube Yöneticisi Seher Tümer, SES eski MYK üyesi Olcay Kanlıbaş, TÜM BEL SEN Diyarbakır Şube üyesi Ahmet Zirek, SES Manisa şube üyesi Dr. Özcan Sakıncı, TÜM BEL SEN Cizre Temsilcisi Metin Fındık, TÜM BEL SEN Siirt Şube Başkanı Ferit Özdemir, Kars EĞİTİM SEN eski şube yöneticilerinden Ayhan Kurtulan, Eğitim Sen eski Şube Başkanımız Tuncer Uşar ve DİVES Genel Başkanı Lokman Özdemir'in yanındayız.

KESK'i devrimcilerden, emekçilerden, Kürt halkıyla mücadele birliğinden koparmaya çalışan sermaye, emekçilerin mücadelesini parçalamayı başaramayacaktır. Süreç emekçileri mücadele birliğini örmeye zorluyor.

Mücadeleniz mücadelemizdir.

Aynil ve Rasim yoldaşlar mücadeleye yaşamlarını, Çanakkale'de sürdürmüşlerdir. Aynil yoldaş Tüm Bel-Sen'de, Rasim yoldaş ise İHD'de uzun süre çalışma yürütmüşlerdir. Hem demokratik mücadele alanında hem de ortaya koydukları militan mücadele ile Çanakkale Halkının sevgisini kazanmışlardır.

Yoldaşlar hem kendi çevrelerindeki insanlara, hem de bütün toplumsal olaylara karşı olabildiğince duyarlıydılar. Bu duyarlılık, kararlı ve militan bir duruşu da doğuruyordu. İn san ilişkilerinde sıcak, canlı, ilkel ve geliştirici; Politik duruşlarda ise dinamik, ateşleyici ve müthiş örgütlüydüler. Şiir yazarı, tiyatrolar yazıp oynuyor, her türlü sosyal etkinlikte en önde bulunuyorlardı. Politik, ideolojik kavrayışın derinliği tek yönlü gelişimi değil, yaşamlarının her alanında çok yönlü gelişimi sağlıyordu. İnsan ilişkilerindeki bu duyarlılık, çok yönlülük, onları politik-pratik faaliyet içinde doğal bir önder duruma getiriyordu. Çünkü insanlar onlardan etkileniyordu. Duygu yüklü oluşları cesaretlerini etkilemiyor, tam tersine bütünüyor ve keskinleştiriyordu.

Aynil yoldaş, 94 seçimlerinde boykot tavrı nedeniyle görev yaptığı belediye başkanı danışmanlığından uzaklaştırıldı, hemen ardından da festival organizasyonundan. Aynı dönemde bu ilkel duruşu nedeniyle TV spikerliğinden de ayrılmak zorunda kaldı. Yoldaşın bu ilkel, ödün vermez tutumu, onu belediye başkanı gibi burjuva politikacılarından, burjuva politikadan ve medya dünyasından uzaklaştırıyordu, ama aynı zamanda işçilerin ve emekçilerin dünyasında daha çok sevilen, sahiplenilen, aranan birisi yapıyordu. Çünkü Aynil yoldaş bütün enerjisi, bütün coşkusunu işçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluş davasına, sosyalizm davasına adanmıştı kendisini. Çalışma yürüttüğü Tüm-Bel-Sen'de şube başkanı seçildi ve aynı zamanda Çanakkale İHD'deki çalışmalarını da yoğunlaştırdı. Çanakkale'de ilk defa salt emekçilerden oluşan amatör bir tiyatro çalışması yapıp başarılı bir oyun da sergilemişlerdi. Bunun yanında Emekçi Kadın örgütlenmesinde de etkin faaliyet yürütüyordu.

Çanakkale Tüm Bel-Sen şubesi başkanı Aynil ve İHD şube başkanı Rasim yoldaşlar, bu konularına verdikleri kararlı kavga ile, bu kavganın dönüştürücü gücüyle ve en önemlisi emekçilerin gücüyle gelmişlerdi. Bu tür yerlerde yönetime gelenlerin bir çoğu, politik ayak oyunlarıyla, kendi konularına "kavuşurlar". Oysaki yoldaşlar, öncü kişiliklerin doğal gereği olan yöneticilik ve konularını her türlü politik ayak oyunlarını boşa çıkaran emekçilerin büyük desteğiyle sağlamlaştırdılar. Varolan bir hareketin üzerine konmadılar, onu yarattılar. Sadece yaratmakla kalmadılar, bu tür kitle örgütlerinin nasıl devrimci bir yapı haline getirilebileceğinin örneklerini sundular.

Bilinen klasik bir sendika ya da dernek yöneticisi olmadılar hiçbir zaman yoldaşlar. Çünkü onlar birer kitle önderiydiler.

Çanakkale zindanındaki devrimci ve yurtsever tutsakların aileleri ziyaretten önce ya da sonra mutlaka onlarla görüşürlerdi. Çünkü biliyorlardı ki, günün hangi saati olursa olsun, Aynil ve Rasim yoldaşların hem evlerinin kapısı hem de İHD'nin kapısı onlara açıktı. Yoldaşlar sadece ailelerle ilgilenmekle kalmadılar, Çanakkale zindanındaki devrimci tutsakların sorunları onlarında sorunları oldu daima.

Halkın öncüsü olmak için iyi konuşmak yetmez; iyi kavga vermek de gerekir. Bir kişinin çevresine çok insan toplaması da öncülük için yeterli değildir; bu yığıcı düşündürebilmek, dönüştürücü olabilmek gerekir. İşte yoldaşların kişiliklerinde somutlaşan leninist öz, Çanakkale'de kavgacı ve dönüştürücü bir kitle hareketinin tohumlarını attı.

Çanakkale tarihinde ilk kez 1 Mayıs 96'da, Rasim yoldaşın öncülüğünde İHD, "Yaşasın Marksizm ve Leninizm" pankartıyla yürümüşdür.

96 ölüm orucu sürecinde bir yandan Çanakkale halkını örgütlemeye, zindanlardaki mücadeleyle dayanışmayı örgütlemeye ve mücadeleyi yükseltmeye çabalarırken, bir yandan da zindanlardaki ölüm orucu savaşçılarıyla birlikte soluk alıp veriyorlardı. Çanakkale zindanındaki Ölüm Orucu savaşçılarından Ayça İdil Erkmen'in ölümsüzleştiği haberini alan Aynil yoldaş, derhal belediyenin anons merkezine gidiyor, mikrofonu alarak, bütün Çanakkale halkını, bu ölümsüz savaşçının Çanakkale'den uğurlanması sırasında yapılacak törene katılmaya çağırıyordu. Aynil yoldaşın bu yiğit tavrı, işçi-emekçi sınıf içinde saygınlığını artırırken, uzun bir süreden beri dış bileyen polislin ve savcının şimşeklerini üzerine çekti; bunu da fırsat bilerek tutuklanmasını sağladılar. İlk zindan deneyimi olmasına rağmen politik kavrayış, insan ilişkilerindeki olgunluğu ve paylaşımcılığıyla, birlikte kaldığı bütün tutsakların sevgisini ve saygısını kazanmayı bildi.

Rasim ve Aynil yoldaşlarla yeni bir aşamaya giren Çanakkale halkının sosyalist, devrimci mücadelesinde; Onlar, çoğu Çanakkale'de İLK denebilecek pek çok eylemi örgütlediler ve önderlik ettiler. Kısacık yaşamlarında yarattıkları devrim mücadelesine büyük değerler katan yoldaşlar;

23 Eylül 1996'da Çanakkale-İzmir yolundaki bir trafik kazasında halkların yüreğine gömüldüler.

DEK | DEVRİMCI EMEĞİ KOMİTELERİ

KONFERANS

BÜTÜN İKTİDAR
EMEĞİN OLACAK
DEVİRİMCI EMEĞİ KOMİTELERİ

PROGRAM

----16 Ekim 2010----

- 11:00 Açılış
- 11:30 - 12:45
. DÜNYADA VE ÜLKELERİMİZDE
EKONOMİK-POLİTİK KRİZ
SÜLEYMAN ACAR
- 13:00 - 14:00
. 657 DEĞERLENDİRMESİ
HACİ ÖZKAN (BES)
- 14:30 - 15:30
. 4/C DEĞERLENDİRMESİ
AHMET TURAN (BES)
- 15:45 - 16:45
. Sosyal Güvenlik
RECEP ÇÖL (Sos. Güv. Uzm.)
- 17:00 - 18:00
. KAMU EMEĞİLERİ'NİN İŞ KAZALARI
VE MESLEK HASTALIKLARI - HAKLARI
Av. Nadir Özkaya

----17 Ekim 2010----

- 11:30 Slayt Gösterimi
- 12:00 - 13:30
. SAĞLIKTA GÜVENÇE
Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan
- 14:00 - 15:30
. ÖRGÜTLENME-
KOMİTE VE KONSEYLER
Ülkü Şeyda (Ses)
- 15:45 - 16:45
. KOMİTE VE KONSEY DENEYİMLERİ
OLARAK TABAN İNİSİYATİFİ
MURAT İŞERİ (BES)
- 17:00 - 18:30
. AÇIK TARTIŞMA - ÖNERİLER

Tarih : 16 -17 Ekim 2010

Saat : 11:00 - 19:00

zaferedek@gmail.com

Adres: ECZACILAR ODASI

Toplantı Salonu

Meşrutiyet Cad. Aslı Han

No:10 Kat:5

GALATASARAY / BEYOĞLU